

JUNIORII

studii biblice pentru copii

Ce credem noi (II)

APRIIE
MAI
IUNIE

12

Despre autor:

Înainte de pensionare, Francis A. Soper a fost, timp de treizeci de ani, redactor la *Listen*, revistă lunară pentru tineret, care prezintă și principiile unui stil de viață sănătos. A scris patru cărți pentru tineret: *Really Living*, *Now You're Living*, *Invasion Upstairs* și *To Go to Pot or Not*. A lucrat timp de nouă ani la Pacific Press, California, ca scriitor și redactor, fiind în același timp pastor al comunității Sunnyvale. A fost președintele Asociației Părinților Adventiști pentru Eliberarea Tineretului de Droguri. În călătoriile sale prin lumea întreagă, a organizat întâlniri cu tinerii, tabere de tineret și seri de tineret în comunități, în peste patruzeci de țări.

Aceste studii sunt realizate de Departamentul Școala de Sabat al Conferinței Generale, după un curriculum alcătuit de un comitet format din conducători de tineret și de Școala de Sabat din întreaga lume. Studiile sunt însoțite de un ghid pentru instructori.

Pentru limba română:

- >> **Traducere:**
Alina Badea
- >> **Redactare:**
Adela Băncău-Burcea
- >> **Corectură:**
Livia Ciobanu-Mihai
- >> **Tehnoredactare:**
Irina Toncu

Citatele biblice sunt din versiunea Dumitru Cornilescu.

INTRODUCERE

Un pastor a fost chemat pe neașteptate să țină un serviciu divin într-o casă, undeva, la țară. A cerut o Biblie, din care să citească, dar nu s-a putut găsi așa ceva. Totuși, după îndelungi căutări, a fost descoperită o Biblie undeva prin pod, într-o ladă marinărească. Poate o să vi se pară ciudat, dar pe ladă era scris: „Nedorită în această călătorie”.

Astăzi sunt mulți oameni care neglijează Biblia, ca și cum ar spune: „Nu am nevoie de ea în călătoria mea prin viață”. Din nefericire, oamenii aceștia întorc spatele singurului ghid sigur. Dar lecțiile acestea au fost scrise astfel încât la fiecare dintre ele va trebui să folosești Biblia.

William K. Chapman, un mare cercetător și profesor de Biblie, ne-a lăsat următoarele sfaturi:

- (1) Studiază Biblia și tema pentru ziua respectivă, din lecția Școlii de Sabat.
- (2) Roagă-te. Înainte de a deschide Biblia, roagă-te pentru ca Duhul Sfânt să te călăuzească.
- (3) Scrie. Notează-ți ideile principale, pe măsură ce înveți. Ți va fi de folos când vei repeta.
- (4) Treci la acțiune. Trăiește principiile pe care le-ai învățat.
- (5) Spune-le și altora. Caută pe cineva căruia să-i poți spune despre minunatele lucruri pe care le-ai descoperit în Biblie.

Domnul să te binecuvânteze în timp ce vei studia aceste lecții și le vei pune în practică în viața ta.

CUM SE FOLOSEȘTE ACEST GHID DE STUDII BIBLICE

>> **PASUL 1:** Folosește fiecare lecție așa cum este mai eficient pentru tine. Fiecare secțiune are notată alături o zi a săptămânii, dar, în timp ce studiezi, poți amesteca și asocia secțiunile. Poate preferi să alegi secțiunea „Cum se întâmplă?” în Sabat sau duminică. Foarte bine. Poate vei dori să studiezi câte un text biblic în fiecare zi. La fel de bine. Secțiunile sunt recomandate în orice ordine.

>> **PASUL 2:** Mai întâi de toate, alege-ți propriul text de memorat. Vei observa că trebuie să alegi din secțiunea pentru miercuri textul pe care îl preferi pentru săptămâna respectivă. Aceasta te va ajuta să îți personalizezi lecția. Notează-l în locul rezervat și recapitulează-l în fiecare zi.

>> **PASUL 3:** Nu uita să notezi propriul mesaj prin care să te citezi singur Sabatul următor. Secțiunea pentru luni cuprinde citate ale altor persoane. Uneori, există câte unul sau două care nu reflectă atitudini creștine, precum lucruri pe care le citești, le auzi sau le vezi în jurul tău în fiecare zi. O idee pentru citatul tău ar fi să corectezi un asemenea mesaj, dacă există unul pentru săptămâna respectivă.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Unități de măsură

Odată, un băiețel s-a dus la mama lui și i-a spus:

– Mami, eu sunt la fel de înalt ca Goliat. Am nouă picioare înălțime!

– De unde știi? l-a întrebat mama.

– Uite-așa. Am luat un bețișor lung cât talpa mea, m-am măsurat cu el și am exact nouă picioare înălțime. Deci sunt cât Goliat, nu-i așa?

Cam așa se „măsurau” și ucenicii în noaptea în care s-au strâns cu toții în camera de sus, pentru a sărbători Paștele cu Isus, înainte ca El să-Și încheie viața și lucrarea pe pământ. Capitolul 13 din Evanghelia după Ioan relatează întreaga întâmplare. Peste numai câteva ceasuri, Isus avea să moară pe cruce, dar ucenicii încă se certau între ei pentru locul cel mai de frunte în împărăția pe care sperau că Isus avea s-o întemeieze în curând. Inimile lor erau pline de mândrie și de mulțumire de sine.

Măsurându-se după bielele lui păreri, fiecare se simțea foarte potrivit și calificat să primească răspunderi înalte. Niciunul n-ar fi acceptat ca altul să i-o ia înainte. Fiecare ar fi vrut să fie servit, nu să slujească el.

Istoria lumii ajunsese la o răscruce. De sute de ani, jertfele aduse de israeliți arătasera spre Isus, care avea să Se aducă jertfă pe Sine Însuși. Acum, când El era gata să moară ca jertfă, sacrificiul animalelor nu-și mai avea rostul. În curând, omenirea avea să pășească într-o nouă etapă a istoriei ei. Înțelegeau ucenicii acest lucru?

Când Isus și ucenicii se strânseseră în camera de sus pentru a lua cina împreună ultima dată, nu era acolo niciun servitor care să le spele praful de pe picioare, conform obiceiului oriental (vezi Ioan 13). Ce puteau să facă

ucenicii? Cum să rezolve această situație când niciunul dintre ei nu era dispus să se umilească atât de mult?

În cele din urmă, Isus a luat vasul cu apă și ștergarul și a început să spele – douăzeci și patru de picioare prăfuite. Era ultimul lucru la care s-ar fi putut gândi ucenicii – ca Învățătorul lor să Se umilească într-atât. Dar El voia să le arate că viața Lui fusese o viață de slujire.

Petru s-a simțit foarte stânjenit văzând că Isus făcea ceva ce ar fi trebuit să facă el, ca ucenic. Mai întâi s-a împotrivit, dar, când a înțeles că această spălare simboliza curățirea inimii, a cerut să fie spălat cu totul, nu numai pe picioare, ci și pe mâini, și pe cap. Începea să înțeleagă lecția pe care voia Isus să le-o dea.

Când a terminat, Isus le-a spus ucenicilor: „Deci dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora. Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu” (vers. 14, 15). Isus făcuse un început. El dorea ca poporul Său să facă acest lucru de atunci înainte.

În felul acesta Isus a instituit ceea ce noi numim actul umilinței, care se practică și azi în biserica noastră, ca pregătire pentru participarea la împărtășire. Doar în câteva biserici se practică ritualul acesta, dar în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, această minunată ceremonie este practică cu regularitate.

DUMINICĂ

Iată părerea mea

- Când au fost eliberați din robia egipteană, israeliții au fost învățați să serbeze Paștele în fiecare an, ca o aducere-aminte a acestei eliberări. Dar Paștele trebuia să fie și un simbol al eliberării de păcat, care avea să fie asigurată prin Isus, prin jertfa Lui, adusă pentru mântuirea tuturor oamenilor. Paștele arăta către moartea lui Isus pe cruce. În ultima joi seara, înainte de moartea Sa, Isus a serbat Paștele cu ucenicii. A doua zi, a fost răstignit. În felul acesta, El S-a oferit ca jertfă pentru păcat și a pus capăt tuturor ceremoniilor care arătau spre venirea Sa. De aceea, la acel ultim Paște, Isus a instituit Cina Domnului, care avea să ia locul Paștelui. Această nouă rânduială urma să arate înapoi, la moartea Sa pe cruce, dar și înainte, către a doua Sa venire.
- Caută în dicționar să vezi ce înseamnă „împărtășire”. Care dintre sensuri se potrivește cel mai bine cu tot ce am discutat până acum despre Sfânta Cină?
- „Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine.” (1 Corinteni 10:16,17)

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- *„Cina Domnului este o participare la simbolurile trupului și sângelui lui Isus, ca o expresie a credinței în El, Domnul și Mântuitorul nostru. În această experiență a comuniunii, Hristos este prezent pentru a Se întâlni cu poporul Său și a-l întări. Împărtășindu-ne cu bucurie, noi vestim moartea Domnului până ce El va reveni.” – AZȘ cred...*
- *„Pregătirea pentru Cina Domnului cuprinde cercetarea de sine, pocăința și mărturisirea. Învățătorul a rânduit serviciul spălării picioarelor, care înseamnă o reînnoire a curățirii, o expresie a dispoziției de a sluji unul altuia în umilință, asemenea lui Hristos, și de a uni inimile noastre în dragoste. Serviciul Cinei este deschis tuturor credincioșilor creștini.” – M. Maxwell, teolog*
- *„În a paisprezecea zi a lunii, seara, era serbat Paștele, comemorându-se prin ceremoniile sale solemne și impresionante eliberarea din robia Egiptului, arătându-se înainte spre Jertfa care avea să ne scape din robia păcatului. Când Mântuitorul Și-a dat viața pe Golgota a încetat semnificația Paștelui și a fost instituită rânduiala Cinei Domnului, ca o comemorare a aceluiași eveniment.” – Ellen White, autoare inspirată*
- *„Cina Domnului a fost instituită pentru a ne aminti permanent de sacrificiul suprem al lui Hristos, până la revenirea Sa. Beneficiile sale sunt de natură spirituală, nu fizică.” – John Charles Ryle, pastor și autor englez*

Ce importanță are pentru mine?

- Când Isus și cei doisprezece s-au strâns în jurul mesei ca să servească pentru ultima dată cina împreună, a fost o ocazie deosebit de solemnă. Ca un rob, Isus Se plecase și le spălase picioarele, instituind în felul acesta o ceremonie sfântă, pe care dorea ca urmașii Săi să o practice mereu de atunci înainte. El a spus: „... și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora... cum am făcut Eu” (**Ioan 13:14,15**).
- Dar Isus nu S-a oprit la serviciul spălării picioarelor, ci a instituit Sfânta Cină – cu serviciul împărtășirii. După ce a spălat picioarele ucenicilor, S-a așezat din nou la masă și le-a spus: „Am dorit mult să mănânc Paștele acesta cu voi, înainte de patima Mea” (**Luca 22:15**). Apoi, a subliniat că dorea ca poporul Său să facă mereu, până la revenirea Sa, ce făcuse El atunci. „... căci vă spun că, de acum încolo, nu le voi mai mânca până la împlinirea lor în Împărăția lui Dumnezeu” (**vers.16**).
- Pentru că Isus a acordat o importanță atât de mare acestei ceremonii pe care a instituit-o atunci, se cuvine să fim foarte atenți și să urmăm cu credincioșie exemplul Său.
- La Cina de atunci au fost cu Isus toți cei doisprezece ucenici. Numele lor sunt amintite în trei locuri în Biblie – în **Matei 10:2-4**, **Marcu 3:16-19** și **Luca 6:14-16**. Citește-le. Le-ai reținut pe toate? Descurcă literele și rescrie cele douăsprezece nume. VOAIC____; AINO____; IFPIL____; DUIA____; RUPET____; RIDANE____; CAIOV FELAU____; EDATU____; NISOM____; OLMABOTERU____; MOTA____; ATEIM_____.

► Ioan 13:3-5

„Isus, fiindcă știa că Tatăl îi dăduse toate lucrurile în mâini, că de la Dumnezeu a venit și la Dumnezeu Se duce, S-a sculat de la masă, S-a dezbrăcat de hainele Lui, a luat un ștergar și S-a încins cu el. Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor și să le ștergă cu ștergarul cu care era încins.”

Dumnezeu spune...

► Matei 26:26,27

„Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine; și, după ce a binecuvântat-o, a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu!» Apoi a luat un pahar și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat zicând: «Beți toți din el.»”

► Ioan 6:51

„Eu sunt Pâinea vie, care s-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea pe care o voi da Eu este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii.”

► Ioan 6:54-56

„Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sângele Meu este cu adevărat o băutură. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne în Mine, și Eu rămân în el.

► 1 Corinteni 11:23-29

„Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume că, Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.» Tot astfel, după cină, a luat paharul și a zis: «Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el. Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El. De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic va fi vinovat de trupul și sângele Domnului. Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta. Căci cine mănâncă și bea își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului.»”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Isus și ucenicii serveau împreună cina de Paște. (De fapt, ce înseamnă „cină”? Care dintre mesele unei zile este cina?) În fața lor, pe masă, era pâinea folosită cu această ocazie, azima și vinul nefermentat, mustul dulce.
- ▶ În timp ce ucenicii vorbeau unul cu altul, Isus a luat o azimă și l-a mulțumit lui Dumnezeu. Apoi, a rupt-o și le-a dat ucenicilor bucăți din ea, spunând: „Luați, mâncați, acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea” (1 **Corinteni 11:24**).
- ▶ După ce au mâncat, a luat un pahar cu must și le-a spus: „Acest pahar este legământul cel nou, în sângele Meu, să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din El” (vers. 25).
- ▶ Atât iertarea de păcate, cât și legătura noastră cu Dumnezeu sunt posibile numai prin Isus, prin iubirea Sa, dovedită de moartea Lui pe cruce pentru noi. Datorită ei, noi putem aștepta plini de încredere revenirea Sa. Moartea Sa și revenirea în slavă sunt strâns legate una de cealaltă. Nu puteau exista și nu ar fi fost valabile una fără alta, n-ar fi avut sens. Ambele sunt o expresie a iubirii lui Dumnezeu.
De aceea, de fiecare dată când participăm la Sfânta Cină, suntem din nou impresionați de nemărginirea iubirii arătate la cruce. Sfânta Cină va fi mereu serbată, până la revenirea lui Isus. Participarea noastră este un mod de a ne exprima credința în Isus.
- ▶ Sfânta Cină este unul dintre cele mai importante servicii religioase din biserică și cel care ne poate apropia tot mai mult de Isus.
- ▶ De ce a folosit Isus must dulce la Cină? Ce reprezintă fermentarea? Ce a spus Isus că simbolizează vinul nefermentat? (vezi *Hristos, Lumina lumii*, cap.72, paragraful 5)

Cum se întâmplă?

- ▶ Pentru că Sfânta Cină este o ocazie deosebită când Dumnezeu Se întâlnește cu poporul Său, biserica întreagă este foarte atentă ca tot ce are legătură cu acest serviciu divin să adauge un plus de sfințenie, și curăția simbolurilor să fie păstrată cu solemnitate.
- ▶ Deși este un moment solemn, cei care iau parte la Sfânta Cină nu trebuie să fie triști și posomorați, nici să se plângă despre cât de greu este să fii creștin adevărat. Sfânta Cină este o ocazie de bucurie, pentru că Isus este prezent printre noi, prin Duhul Sfânt, și El ne-a dat biruința asupra păcatului, ba mai mult, a făcut provizii de har, pentru mântuirea noastră.
- ▶ Simbolurile folosite cu această ocazie sunt alese și pregătite cu multă grijă, ca să nu fie în niciun fel întinate cu nimic ce ar putea aminti în vreun fel de păcat.
- ▶ Vinul este must dulce, suc de struguri nefermentat, pentru că fermentarea este un simbol al păcatului și al morții. El simbolizează însăși viața și reprezintă sângele lui Hristos, izvorul vieții pentru noi, atât pentru viața aceasta, de pe pământ, cât și pentru cea viitoare, veșnică.
- ▶ Pâinea pentru Sfânta Cină este nedospită, adică fără drojdie, pentru că aluatul, sau dospeala, a fost dintotdeauna privit ca un simbol al păcatului și al învățăturilor false (1 **Corinteni 5:6-8**; **Matei 16:6,12**). Pâinea nedospită este singura reprezentare corectă a trupului lui Hristos, care este „Mielul fără cusur și fără prihană” (1 **Petru 1:19**).
- ▶ În biserica noastră se practică „împărtășirea deschisă”. Toți membrii care simt că pot lua parte sunt invitați să facă acest lucru. Noi nu putem judeca ce se întâmplă în inima omului – numai Dumnezeu poate. Iar participarea noastră nu trebuie să fie condiționată de a altora – dacă el ia Cina, iau și eu. Nu. Hotărârea de a participa la Sfânta Cină este individuală.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Fiecăruia, după puterile sale

Un om de afaceri urma să plece într-o călătorie lungă. Și-a chemat angajații și le-a împărțit „acțiunile” societății sale, cerându-i fiecăruia să investească într-un fel capitalul primit, ca să-l facă să crească până la întoarcerea sa. Unuia dintre angajați i-a dat cinci talanți – cam 25 000 \$. Altuia i-a dat doi, deci cam 10 000 \$, iar celui de-al treilea, un talant – 5 000 \$. Aștepta să vadă cum îi va folosi fiecare.

Ai recunoscut desigur parabola talanților pe care a spus-o Isus ca o ilustrare a folosirii darurilor și talentelor cu care ne-a înzestrat Dumnezeu pe noi (Matei 25:14-30).

Fiecare avem talente primite de la Dumnezeu. Niciun dar nu este nefolositor. Chiar și un copil are capacitatea de a face servicii fără de care familia, școala, biserica ar fi mai sărace. În această pildă a talanților, spusă de Isus, fiecare slujitor a primit un dar, însă darurile nu au fost la fel, nici egale. Unul a primit cinci, altul doi, altul un talant.

Și capacitățile noastre sunt diferite. Nu sunt nici măcar două la fel. Unii, de la naștere, sunt mai înzestrați decât alții. De exemplu, unii se nasc având un corp puternic și sănătos, în vreme ce alții moștenesc o constituție mai slabă și se îmbolnăvesc ușor. Unii încep viața cu o capacitate excepțională a minții, în timp ce alții au o inteligență medie, obișnuită sau chiar sub cea medie. Aceasta nu înseamnă că unii trebuie să stea deoparte și să nu facă nimic pentru că sunt mai slabi decât alții.

Un alt lucru pe care nu trebuie să-l uităm, din pilda lui Isus, este că toate darurile, „talanții”, se primesc în dar. Nimeni nu poate pretinde să fie mai onorat decât altul pentru talentele sale. Nu are niciun merit personal. Cel care a primit cinci talanți n-a fost „mai norocos”, nici nu a datorat acest dar alegerii sale sau vreunei calități personale. Nici

cel care a primit doar un talant nu putea fi considerat mai puțin norocos; nu primise un dar mai mic pentru că așa alesese el.

De aceea, cel care are mai multe talente nu trebuie să îl privească de sus pe cel care are mai puține, nici acesta să se simtă inferior față de primul.

Lucrul cel mai important nu este valoarea talentului în sine, ci felul în care este folosit.

Chiar de când se naște un copil, toată familia așteaptă cu nerăbdare să vadă primele semne ale vreunui talent moștenit. Fiecare suntem înzestrați cu anumite daruri înnăscute – de exemplu, înclinația spre muzică, electronică, darul de a vorbi în public sau de a scrie, îndemânare pentru anumite meserii. Există și talente care se dezvoltă treptat, prin efort și studiu – cum ar fi priceperea de a dactilografia rapid și corect, de a conduce o mașină sau un avion, de a preda matematica, de a construi o casă.

Există însă și o a treia categorie de talente – darurile spirituale, care vin de la Duhul Sfânt și au legătură cu Dumnezeu, cu Biblia și biserica. Un astfel de dar este priceperea de a explica învățăturile Bibliei, de a-i învăța pe copii, de a le vorbi pe înțelesul lor și de a-i face să îndrăgească Biblia. Un alt dar, pe care-l au mai ales adolescenții, este acela de a-i ajuta pe cei în nevoie și de a conlucra astfel cu biserica.

Dacă darurile noastre vin din aceeași sursă, față de cine suntem răspunzători pentru felul în care le folosim? În ce fel ne ajută Duhul Sfânt să ne dezvoltăm darurile înnăscute, pe cele dobândite și pe cele spirituale?

Iată părerea mea

- Un bun manager are întotdeauna grijă ca întreținerea lui să meargă bine și oamenii care lucrează să fie bine pregătiți, bine echipați și bine aleși. Când S-a înălțat la cer, după ce Își terminase lucrarea pe pământ, Isus a avut aceeași grijă pentru biserica Sa. El „... a dat daruri oamenilor” (**Efesenii 4:8**). Chiar dacă nu mai era printre ei, Isus dorea ca urmașii Săi să aducă la îndeplinire cu succes lucrarea care le fusese încredințată. Ca un bun „manager”, El a prevăzut toate nevoile lor și S-a îngrijit să le fie împlinite.
- Domnul Isus a trimis Duhul Sfânt ca să dea daruri și să-i învețe pe oameni cum să le folosească. El le-a spus ucenicilor: „Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus” (**Luca 24:49**).
- În Ziua Cincizecimii, puterea aceasta a fost revărsată ca o mare binecuvântare pentru biserică (vezi **Faptele 2**). Dar Dumnezeu a făgăduit o putere și mai mare popoului Său de astăzi, care va încheia lucrarea, pregătind lumea pentru revenirea lui Isus.
- Ne putem aștepta să primim tot atât de multă putere cât au primit ucenicii la Cincizecime sau mai multă? De ce? Este Dumnezeu gata să ne dea și nouă Duhul Sfânt așa cum li L-a dat lor?
- *„Era creștină a început prin revărsarea Duhului Sfânt, și o varietate de daruri spirituale s-a manifestat printre credincioși. Acestea erau atât de multe, încât Pavel a putut spune bisericii din Corint: «Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora» – fiecăruia din biserică, nu fiecăruia din lume, așa cum au interpretat mulți.” – Ellen White, autoare inspirată*

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- *„Dumnezeu înzestrează pe toți membrii bisericii Sale din toate vremurile cu daruri spirituale pe care fiecare membru trebuie să le folosească pentru binele comun al bisericii și al omenirii, într-o slujire plină de iubire. Acordate prin mijlocirea Duhului Sfânt, care dă fiecăruia după cum voiește, darurile aduc cu ele toate aptitudinile și capacitățile de slujire de care are nevoie biserica pentru a-și îndeplini funcțiile stabilite de Dumnezeu. Potrivit Scripturii, între aceste daruri se află: credința, vindecarea, profetizarea, propovăduirea, învățarea, administrarea, împăcarea, compasiunea, slujirea cu sacrificiu de sine și binefacerea pentru încurajarea și ajutarea semenilor.” – AZȘ cred...*
- *„Unii membri sunt chemați de Dumnezeu și înzestrați de Duhul Sfânt pentru îndeplinirea funcțiilor recunoscute de biserică, cum ar fi: lucrarea pastorală, evanghelistică, apostolică și de învățare. Aceste daruri sunt necesare în mod deosebit pentru pregătirea membrilor pentru lucrarea de slujire, pentru dezvoltarea bisericii în vederea atingerii maturității spirituale, dar și pentru promovarea unității credinței și a cunoașterii de Dumnezeu. Atunci când membrii folosesc aceste daruri spirituale ca administratori credincioși ai harului felurit al lui Dumnezeu, biserica este protejată de influențele distructive ale învățăturilor false, își primește creșterea de la Dumnezeu și se zidește în credință și dragoste.” – Richard Foster, teolog*

Ce importanță are pentru mine?

- Când am de făcut o reparație sau revizia mașinii, merg cu ea la un mecanic priceput, care o cunoaște și știe ce trebuie să-i facă. În niciun caz nu mă apuc eu să fac ceva la care nu mă pricep – dat fiind că sunt și un „antitalent” în materie de mecanică.

Nu am fost solicitat niciodată să susțin un concert de vioară, pentru că nu știu să cânt la vioară. Îi admir foarte mult pe oamenii talentați, așa cum a fost Paganini, care a reușit să cânte chiar atunci când i s-a rupt o coardă. Se spune că, odată, nu i-a mai rămas decât o coardă, dar el a reușit să-și cânte piesa până la capăt, pe acea singură coardă. Ce talent!

Nu voi fi niciodată un evanghelist de talia lui George Vandeman, cel care a prezentat la „Vocea Speranței” serialul „Stă scris”. Eu nu am un asemenea talent, dar am alte daruri.

- Dumnezeu nu ne cere să facem lucruri la care nu ne pricepem sau pe care nu le putem face. Dar dorește să folosim orice dar pe care îl avem, pentru slava Lui și ca o expresie a iubirii față de El, dezvoltându-ne în felul acestor talente. Faptul că nu ai un talent anume nu este o scuză ca să nu faci nimic.
- Petru spunea: „Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit. Dacă vorbește cineva, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu. Dacă slujește cineva, să slujească după puterea pe care i-o dă Dumnezeu; pentru ca în toate lucrurile să fie slăvit Dumnezeu, prin Isus Hristos” (1 Petru 4:10,11).
- Se poate întâmpla să ne „ascundem” în spatele ideii că nu putem face un anumit lucru sau că nu avem un anumit talent și să nu folosim și deci să nu ne dezvoltăm talentele pe care le avem?
- Gândește-te câteva minute și notează pe o bucată de hârtie câteva dintre talentele cu care te-a înzestrat Dumnezeu. Dacă ți-e greu să-ți dai seama care sunt acestea, întreabă câteva persoane care te cunosc.

Dumnezeu spune...

- **Psalmlui 84:11**
„Căci Domnul Dumnezeu este un soare și un scut, Domnul dă îndurare și slavă și nu lipsește de niciun bine pe cei ce duc o viață fără prihană.”
- **1 Corinteni 12:4-6**
„Sunt felurite daruri, dar este același Duh; sunt felurite slujbe, dar este același Domn; sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți.”
- **1 Corinteni 12:7-11**
„Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiasi Duh; altuia credința, prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh; altuia, puterea să facă minuni; altuia, prorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, tălmăcirea limbilor. Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.”
- **Efesenii 4:11-12**
„Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos.”
- **Efesenii 2:8**
„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu.”
- **Iacov 1:17**
„Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, pogorându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.”
- **1 Corinteni 12:28**
„Și Dumnezeu a rânduit în biserică întâi apostoli; al doilea, proroci; al treilea, învățători...”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Spunând pilda talanților, Isus a arătat și ce s-a întâmplat la întoarcerea stăpânului. Cel care primise cinci talanți reușise să câștige încă cinci; la fel și cel care primise doi, câștigase încă o dată pe atât. Acești doi oameni au fost lăudați pentru străduința lor. „Bine, rob bun și credincios”, le-a spus stăpânul. Dar cel care primise un talant nu câștigase nimic. Fusesse supărat că stăpânul i-a dat puțin și nu folosise niciun talant, ci îl îngropase în pământ. Altfel spus, nu făcuse nimic. Stăpânul s-a mâniat pe acest slujitor leneș și a poruncit ca talantul lui să fie dat celui care primise cinci și avea acum zece. „Pentru că celui ce are i se va da și va avea de prisos; dar de la cel ce n-are se va lua și ce are” (Matei 25:29).
- ▶ La prima vedere e cam nedrept. Este o mare nedreptate să iei puținul săracului și să-l dai celui bogat. Este ca și cum s-ar acorda ajutoare sociale oamenilor care au servicii bune și salarii mari, în timp ce șomerii și alți oameni care n-au niciun fel de venit ar fi lăsați să moară de foame în stradă.
- ▶ Dar Isus nu a vrut să spună așa ceva. Ci doar a vrut să ilustreze o lege de bază a vieții – ce nu este folosit se pierde.
- ▶ Fiecare dintre noi are anumite talente și înclinații. Prin folosire se dezvoltă, dar, dacă nu le folosim, cu timpul se pierd. Talentele sunt, într-un anumit sens, ca mușchii. Prin exerciții fizice, devin tot mai puternici, dar, dacă nu îi folosim, puterea lor scade progresiv și în cele din urmă se pierde complet. Aceasta este o lege a vieții – fie că este vorba de talente, fie că e vorba de mușchi.
- ▶ Ce zici, este cineva nedreptățit în vreun fel?
- ▶ Dar tu te simți cumva neîndreptățit?

Cum se întâmplă?

- ▶ Să nu te temi să te apuci de ceva ce nu ai mai făcut niciodată. Dacă ți se cere să faci o anumite lucrare sau să iei o atitudine într-o situație neobișnuită, la care nu te-ai gândit niciodată, să nu te temi. Probabil că Duhul Sfânt încearcă să te ajute să descoperi că poți realiza niște lucruri formidabile, dacă încerci și dacă te străduiești.
- ▶ Dacă, în mod sincer, îți pui ținte noi ca să-l slujești lui Dumnezeu efectiv, când dorești să faci mai mult și te străduiești, vei avea satisfacții, descoperind că ești pe calea cea bună, că ai găsit exact ce ți se potrivea.
- ▶ Este nevoie să ne predăm cu totul lui Isus, să-l punem la dispoziție toate însușirile și darurile noastre – înnăscute sau dobândite – și să-L rugăm să ne dea acele daruri spirituale care ni se potrivesc mai bine și care sunt de cel mai mare folos pentru biserică și pentru cei din jurul nostru.
- ▶ Fă o listă cu darurile despre care se vorbește în capitolul „Talanții” din cartea *Parabolele Domnului Hristos*. Comparați listele în clasă. Câte dintre aceste daruri îți lipsesc? Câte ai? Cum le folosești?

[illegible]

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Legătura păstrată

În Eden, Adam și Eva vorbeau față către față cu Dumnezeu. Adesea, mergeau împreună și discutau. Dar păcatul a stricat această imagine frumoasă, făcând ca legătura dintre om și Dumnezeu să nu mai fie atât de strânsă și de personală ca înainte. Întotdeauna, păcatul aduce despărțire.

Înainte de potop, Noe a fost un profet al Domnului. El i-a avertizat pe cei din vremea sa că nu puteau fi salvați de la pieire decât dacă veneau în corabia pe care îi poruncise Domnul s-o facă. Mai târziu, Avraam a fost portavocea lui Dumnezeu pentru cei din vremea sa. Moise a fost marele profet care i-a scos pe israeliți din Egipt și i-a dus până la hotarele țării făgăduite.

În timpurile Noului Testament, Dumnezeu a continuat să-i folosească pe profeți pentru a păstra legătura cu poporul Său. Isus Însuși a fost cel mai mare profet. În timpul din urmă, înaintea revenirii lui Isus, Dumnezeu a păstrat legătura cu poporul Său tot prin darul profeției și așa va fi până la sfârșit.

De fapt ce face un profet? Care e misiunea lui? Datoria lui este să transmită lumii soliile lui Dumnezeu, oricare ar fi urmările. Între altele, lucrarea profetului este și aceea de a descoperi viitorul. Oricine ar vrea să știe mai dinainte ce se va întâmpla. Profetul Amos spune: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci” (Amos 3:7). Dumnezeu dorește ca poporul Său să știe ce se va întâmpla.

Evenimentele viitoare sunt profetizate, adică prevestite, pentru ca oamenii să se poată pregăti. În primul secol, când Ierusalimul a fost asediat de romani,

creștinii au știut ce au de făcut datorită profeției făcute de Isus (vezi **Matei 24:15-20**).

Referindu-Se la a doua Sa venire, Isus a spus: „De aceea, și voi fiți gata” (vers. 44). Biblia vorbește despre o judecată viitoare, când fiecare va fi pus față în față cu raportul vieții sale. Profeția aceasta ne face să ne gândim în mod serios la viitor. Toate avertismentele lui Dumnezeu au menirea de a ne conduce la pocăință. Când vedem cum se împlinesc profețiile, încrederea noastră în Dumnezeu crește și, de asemenea, crește și convingerea că profețiile care încă nu s-au împlinit se vor împlini.

Darul profeției este foarte important pentru poporul lui Dumnezeu. El a fost dat de la început și va exista până la revenirea lui Isus.

Iată părerea mea

- ▶ În război, este foarte important să se mențină tot timpul posibilitatea comunicării prin radio. Întreruperea legăturii este ceva foarte grav, poate însemna chiar pierderea războiului.
- ▶ În marea luptă dintre Hristos și Satana, păstrarea legăturii între Dumnezeu și poporul Său de pe pământ nu este mai puțin importantă decât în orice alt război. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a dat darul profeției. Este modul Său de comunicare cu ființele umane cu care, din cauza păcatului, nu mai poate vorbi față către față.
- ▶ Dumnezeu Se interesează de orice lucru care are legătură în vreun fel cu noi și ne oferă, prin profeții, răspunsuri la întrebări și ajutor, ca să putem lua hotărâri bune.
- ▶ Iată câteva referințe biblice, în care ni se arată ce lucrări sunt aduse la îndeplinire de către profeții Domnului. Scrie în dreptul fiecărui text lucrarea pe care a făcut-o profetul.

2 Samuel 12:1-7

2 Cronici 36:14-16

Luca 1:67-69

Osea 12:13

Amos 3:7

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ *„Așa a fost așezată temelia doctrinară a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, prin studierea cu credincioșie a Cuvântului lui Dumnezeu, iar când pionierii nu mai puteau înainta, lui Ellen White i se dădea lumină care ajuta la explicarea dificultăților întâlnite de ei și deschidea calea pentru continuarea studiului. Viziunile au pus, de asemenea, amprenta aprobării lui Dumnezeu asupra concluziilor corecte. Astfel, darul profetic a acționat pentru a corecta greșelile și a confirma adevărul.”* – Ellen White, autoare inspirată
- ▶ *„Unul dintre darurile Duhului Sfânt este profeția. Acest dar este un semn de identificare a bisericii rămășiței și s-a manifestat prin lucrarea făcută de Ellen White. Ca un mesager al Domnului, scrierile ei sunt o sursă continuă de adevăr plină de autoritate, adevăr care oferă bisericii mângâiere, călăuzire, instruire și îndreptare. Ele arată clar că Biblia este etalonul după care trebuie să fie verificată orice învățătură și experiență.”* – AZȘ cred...
- ▶ *„Apostolul atrăgea atenția tesalonicenilor să nu disprețuiască darul profeției; și în cuvintele: «Nu stingeiți Duhul. Nu disprețuiți prorociile. Ci cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun», el îndemna să se facă o atenție deosebită între rătăcire și adevăr. El îi ruga fierbinte: «Feriți-vă de orice se pare rău» și își încheie epistola cu rugăciunea ca Dumnezeu să-i sfințească pe deplin.”* – Ellen White, autoare inspirată

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Ori de câte ori Dumnezeu a dat un dar poporului Său, Satana a încercat să-i amăgească pe oameni, printr-un fals, prin ceva foarte asemănător. De aceea, nu e de mirare că diavolul a reușit să facă un asemenea fals și pentru darul prorociei – profeții mincinoși. Dar cum putem deosebi un profet adevărat de unul fals?
- „După roadele lor îi veți cunoaște”, a spus Isus (**Matei 7:16,20**). Deși profetul este tot om, supus acelorași slăbiciuni ca toți ceilalți oameni, viața lui trebuie să fie în armonie cu principiile Cuvântului lui Dumnezeu.
- Soliile unui profet adevărat sunt în acord cu Biblia – acesta este un alt test. Duhul Sfânt este Cel care i-a inspirat pe cei ce au scris Biblia, iar darul prorociei este un dar al Duhului Sfânt (**1 Corinteni 12:4,10**). Deci descoperirile date prin profeții nu pot fi în contradicție cu soliile date mai înainte, tot prin Duhul Sfânt.
- Un al treilea test este împlinirea profețiilor. Numai Dumnezeu cunoaște viitorul și, când i-l descoperă unui profet, descoperirea se va împlini (**Ieremia 28:9; Deuteronomul 18:21,22**). Cu toate acestea, unele profeții sunt condiționate. Împlinirea lor depinde de atitudinea poporului.
- Și un ultim test – un profet adevărat Îl va înălța întotdeauna pe Hristos, recunoscând tot ce spune Biblia despre El.
- ▶ Deși fiecare dintre cele patru teste este foarte important, împlinirea – „trecerea” – unuia singur nu este de ajuns, ci numai toate patru ne arată dacă un profet este adevărat sau fals.
- ▶ „Și m-am aruncat la picioarele lui ca să mă închin lui, dar el mi-a zis: «Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună slujitor cu tine și cu frații tăi, care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te! (Căci mărturia lui Isus este duhul prorociei)».” (**Apocalipsa 19:10**)

Dumnezeu spune...

- ▶ **Ioel 2:28**
„După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa visuri și tinerii voștri vor avea vedenii.”
- ▶ **Ioan 4:1**
„Preaiubiților, să nu dați crezare oricărui duh; ci să cercetați duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți proroci mincinoși.”
- ▶ **Ioan 14:29**
„Și v-am spus aceste lucruri acum, înainte ca să se întâmple, pentru ca, atunci când se vor întâmpla, să credeți.”
- ▶ **Osea 12:13**
„Printr-un proroc a scos Domnul pe Israel din Egipt și printr-un proroc a fost păzit Israel.”
- ▶ **Amos 3:7**
„Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.”
- ▶ **1 Corinteni 1:6,7**
„În felul acesta, mărturia despre Hristos a fost bine întărită în mijlocul vostru; așa că nu duceți lipsă de niciun fel de dar, în așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos.”
- ▶ **1 Corinteni 14:1,5**
„Urmăriți dragostea. Umblați și după darurile duhovnicești, dar mai ales să prorociți. Aș dori ca toți să vorbiți în alte limbi, dar mai ales să prorociți. Cine procește este mai mare decât cine vorbește în alte limbi; afară numai dacă tălmăcește aceste limbi, pentru ca să capete Biserica zidire sufletească.”
- ▶ **1 Timotei 4:14**
„Nu fi nepăsător de darul care este în tine, care ți-a fost dat prin prorocie, cu punerea mâinilor de către ceata prezbiterilor.”
- ▶ **Apocalipsa 12:17**
„Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.”

Ce legătură are cu mine?

- Darul profeției este limitat în timp? A fost dat numai în vremea Vechiului Testament și a Noului Testament? Mai există profeți și azi?
- Domnul îi spune profetului Ioel: „Voi turna Duhul Meu peste orice făptură” (**Ioel 2:28**). Bătrânii și tinerii, fiii și fiicele vor avea visuri și viziuni profetice. Expresia „după aceea”, cu care începe textul, nu se referă la un timp anume, ci arată că darul prorociei va fi dat atâta timp cât biserica va avea nevoie de el (**vers. 28, 30**).
- În cel puțin trei locuri din scrierile lui Pavel sunt menționate darurile Duhului Sfânt, inclusiv darul prorociei. Este interesant că acest dar este singurul care apare în toate cele trei „liste”.
- Ioan arată clar în Apocalipsa că biserica rămășiței va păzi poruncile lui Dumnezeu și va avea mărturia lui Isus (**Apocalipsa 12:17**). În **Apocalipsa 19:10**, Ioan spune că mărturia lui Isus este darul prorociei. Deci biserica zilelor din urmă, de dinaintea revenirii lui Isus, trebuie să aibă darul prorociei – acesta este mijlocul prin care Dumnezeu a păstrat legătura cu poporul Său încă de la intrarea păcatului în lume.
- Gândește-te că în biserica ta apare o persoană care susține că are darul profeției. Notează pe rândurile de mai jos criteriile de care vei ține cont pentru a-ți da seama dacă persoana respectivă este un profet adevărat sau unul fals.

Cum se întâmplă?

- Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea crede că adevăratul spirit al profeției a fost manifestat în lucrarea lui Ellen White. Trece ea testele arătate mai înainte pentru a putea fi considerată un profet adevărat? Ea s-a numit pe sine „serva Domnului” și foarte adesea menționează că viziunea sau visul relatat i-a fost dat de Dumnezeu.
- Scrierile ei înalță Biblia. Niciodată nu a spus că scrierile ei trebuie să înlocuiască Biblia. Nu a introdus nicio doctrină care să nu fie solid întemeiată pe Biblie. Cel care citește lucrările ei capătă o mai bună înțelegere a Bibliei. Ea a spus că lucrările ei sunt „lumina mai mică ce îi conduce pe oameni la o lumină mai mare” (*Review and Herald*, 20 ian. 1903, pag. 13).
- Cei care au cunoscut-o personal pe Ellen White confirmă că ea a fost cu totul consacrată lui Dumnezeu și a trăit viața de zi cu zi ca în prezența Lui. Roadele lucrării ei în viața altora s-au văzut în creșterea bisericii în lumea întreagă și în milioanele de cititori care au fost conduși la Hristos și la Biblie prin lucrările publicate de ea. Oricine vrea să verifice acest lucru poate citi scrierile ei, și mai ales *Tragedia veacurilor* și *Calea către Hristos*.
- Ellen White a profetizat adesea despre extinderea și progresul anumitor departamente și instituții ale bisericii. Toate aceste profeții s-au împlinit cu exactitate. Previziunile ei cu privire la vremea de până acum s-au dovedit toate adevărate și evenimentele din zilele noastre arată împlinirea prezicerilor ei cu privire la vremea sfârșitului.
- Nimic nu este mai evident în scrierile ei decât faptul că, în mod constant, ea îl înalță pe Hristos. El este centrul scrierilor ei. Cititorii sunt impresionați de iubirea Lui față de noi și le este trezit interesul de a-L primi pe Isus și iubirea Sa ca să le călăuzească viața. De fapt, acesta este „testul forte”.
- Același glas care vorbește prin scriitorii Bibliei se face auzit și prin lucrările lui Ellen White.
- Câte dintre cărțile lui Ellen White există în bibliotecă ta? Fiecare dintre ele aduce o nouă înțelegere a lui Isus și a lucrării Sale. Încearcă să mai adaugi una dintre cărțile ei nu numai pe raftul bibliotecii tale, ci și pe lista de cărți citite!

4

CELE ZECE PORUNCI

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Legea țării

La 17 septembrie 1787, în Sala Independenței din Filadelfia, Constituția Statelor Unite a fost semnată, în mod formal, de către 39 dintre legiuitori, reprezentând 12 dintre cele 13 state ce alcătuiau atunci țara. Constituția Statelor Unite, în forma ei scrisă, este legea de bază a țării, legea după care sunt judecați toți cetățenii americani. Ea a unificat națiunea sub un puternic guvern central, ce i-a impus respectul în lumea întreagă. Prin capitolul intitulat „Declarația drepturilor omului” garantează libertățile individului – o raritate la vremea când a fost dată și o raritate încă pentru multe țări ale lumii.

Cu toate acestea, există o altă lege, mai mare, mai importantă, mai veche și mai durabilă decât Constituția Statelor Unite. Este Legea lui Dumnezeu, cele Zece Porunci, scrise cu mâna Sa pe tablele de piatră încredințate lui Moise pe Sinai. Legea aceasta se aplică întregii noastre lumi, dar principiile ei au existat din veșnicie. După creație, Adam și Eva cunoșteau Legea și o respectau. Legea aceasta este temelia guvernării întregului Univers și așa va fi și atunci când Isus va veni a doua oară pentru a-Și întemeia Împărăția.

Adesea, când este rostit cuvântul „Lege”, se aud murmure de nemulțumire, mai ales când e vorba de Legea lui Dumnezeu.

Dar să ne gândim puțin: Cum ar fi lumea noastră dacă n-ar exista legi? Gândește-te ce s-ar întâmpla dacă nu ar exista legi și reguli de care să se țină seama în școli, în întreprinderi, în afaceri, în guvern și chiar în biserică; gândește-te ce ar fi dacă nu ar exista legi care să ne apere bunurile! Și cum ar fi lumea noastră

dacă nu ar exista legile naturii – de exemplu legea gravitației. Nu am avea greutate și deci nu am putea sta într-un loc în spațiu. Ne-ar fi foarte greu să mâncăm, să mergem sau să facem orice altceva.

Ar trebui să fim fericiți că trăim sub protecția legii – atât a legilor omenesti, cât și a Legii lui Dumnezeu. Toate legile bune din diferite țări se bazează pe Legea lui Dumnezeu. Avem nevoie de ordine ca să fim fericiți, ca să putem trăi.

Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu ne ajută să-L cunoaștem mai bine pe El și să ne respectăm între noi, oamenii; în felul acesta, Legea contribuie la fericirea și siguranța noastră.

Iată părerea mea

- Dumnezeu Își iubește poporul și dorește să facă pentru el tot ce este mai bine. „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii”, spune Petru, „ci are o îndelungă răbdare pentru noi și dorește ca niciunul să nu piară” (2 Petru 3:9). „Te iubesc cu o iubire veșnică, de aceea îți păstrez bunătatea Mea” (Ieremia 31:3).
- Dumnezeu este iubire și Legea Sa este iubire. Ea reflectă caracterul Său. La aceasta S-a referit Isus când a spus că păzirea Legii înseamnă iubire (Matei 22:35-40). Dumnezeu ne-a dat Legea Sa ca să ne protejeze și să ne ofere adevărata fericire.
- Dacă iubim pe cineva, nu e nevoie de o lege care să ne spună să nu-i facem rău. Iubirea ne învață ce e bine să facem și ce nu în relația cu persoana respectivă. Același lucru este valabil și în relația noastră cu Dumnezeu. Apostolul Pavel spune: „Dragostea este împlinirea Legii” (Romani 13:10). Biblia ne vorbește totuși despre câteva lucruri pe care n-ar trebui să le iubim. Caută-le în textele următoare:

Psalmi 4:2

Proverbele 1:10

Ioan 12:42,43

1 Timotei 6:10

1 Ioan 2:15

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- *„Marile principii ale Legii lui Dumnezeu sunt întruchipate în cele Zece Porunci și exemplificate în viața Domnului Hristos. Ele exprimă dragostea, voința și scopurile lui Dumnezeu cu privire la comportament și la relații umane și sunt obligatorii pentru toți oamenii din toate timpurile. Aceste precepte constituie baza legământului lui Dumnezeu cu poporul Său și standardul judecării lui Dumnezeu.” – AZŞ cred...*
- *„Prin intermediul Duhului Sfânt, Legea lui Dumnezeu scoate în evidență păcatul și trezește simțământul nevoii după un Mântuitor. Mântuirea se realizează prin har, și nu prin fapte, dar roada ei este ascultarea de porunci. Această ascultare dezvoltă caracterul creștin și dă naștere la un simțământ de stare de bine. Ea constituie dovada dragostei noastre față de Dumnezeu și a interesului pentru semenii noștri. Ascultarea care vine din credință demonstrează puterea Domnului Hristos de a transforma viețile și întărește în acest fel mărturia creștină.” – H. Heinz, teolog*
- *„O falsă închipuire despre o libertate fără «restricția» Legii este o absurditate, ca și cum ne-am imagina că trăim fără legea gravitației sau fără legile opticii și acusticii.” – Vilhelm Moldovan, autor creștin*
- *„Legea este exprimarea gândirii lui Dumnezeu; când este primită în Hristos, ea devine gândirea noastră. Ea ne înalță deasupra puterii naturale a dorințelor și tendințelor, deasupra ispitelor care ne duc la păcat.” – Ellen White, autoare inspirată*

Ce importanță are pentru mine?

- De ce avem oglindă la baie sau la intrarea în casă? Foarte simplu. Pentru a vedea dacă nu suntem cumva murdari pe față. Dacă da, mergem la baie și ne spălăm, ca să ne putem prezenta în fața prietenilor, a familiei. Și ne uităm în oglindă să vedem cum suntem îmbrăcați – dacă bluza e șifonată sau dacă avem vreo pată pe cămașă, dacă părul e bine pieptănat. Dacă vedem că ceva nu e în regulă, „rezolvăm” imediat.
- Apostolul Iacov vorbește despre cineva care se uită în oglindă, apoi pleacă și uită cum era și nu face nimic pentru a remedia neajunsurile. Cel care „se privește” în Legea lui Dumnezeu ca într-o oglindă simte nevoia să vină la El, ca să fie ajutat să îndrepte tot ce nu e cum ar trebui.
- Unii oameni spun că Legea lui Dumnezeu a fost dată la o parte și nu mai trebuie să o respectăm. Este absurd. Pentru că, în același timp, ei spun că legile țării sunt încă necesare, chiar foarte necesare. Oamenii aceștia ar trebui să-l acorde lui Dumnezeu cel puțin tot atâta încredere cât guvernelor omenești; pentru că atât guvernarea lui Dumnezeu, cât și autoritatea statului se bazează pe lege.
- Legea lui Dumnezeu nu are putere să mântuiască. Ea doar arată unde este greșeala care trebuie îndreptată – și vedem acest lucru când ne comparăm viața cu standardul ei. Atunci ne dăm seama că suntem păcătoși și cerem să fim curățiți de păcat (de păcatul pe care ni-l arată Legea) prin puterea Domnului Isus.
- Să nu ne descurajăm când vedem – în oglinda Legii lui Dumnezeu – că suntem murdari, că avem fața sau hainele pătate. Isus poate să curețe orice pată. Să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru Legea Sa, care ne spune că avem nevoie de ajutorul lui Isus.
- „Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu, și rămân în dragostea Lui.” (Ioan 15:10)
- „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.” (Ioan 14:15)

Dumnezeu spune...

- **Psalzii 19:7**
„Legea Domnului este desăvârșită și înviorază sufletul; mărturia Domnului este adevărată și dă înțelepciune celui neștiutor.”
- **Psalzii 111:7,8**
„Lucrările mâinilor Lui sunt credincioșie și dreptate; toate poruncile Lui sunt adevărate, întărite pentru veșnicie, făcute cu credincioșie și neprihănire.
- **Exodul 20:3-17**
„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc, și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele. Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui. Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile, și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău. Să nu ucizi. Să nu precurvești. Să nu furi. Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău. Să nu poftești casa aproapelui tău; să nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru, care este al aproapelui tău.”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Studiind Biblia, putem descoperi caracterul lui Dumnezeu, reflectat chiar în felul în care a întocmit Legea. În **Maleahi 2:6**, Legea este numită „Legea adevărului”. Iar Isus spune: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața” (**Ioan 14:6**).
- ▶ În **Romani 7:12**, Pavel spune: „Legea este sfântă”, iar Petru spune: „Cel ce v-a chemat este sfânt” (**1 Petru 1:15**). În multe locuri, Scriptura spune că Dumnezeu este sfânt.
- ▶ În **1 Timotei 1:8**, Pavel spune: „Legea este bună”. David, psalmistul, vorbește adesea despre bunătatea lui Dumnezeu și chiar ne sugerează: „Gustați și vedeți ce bun este Domnul” (**Psalmii 34:8**).
- ▶ „Dreaptă”, sau „justă”, este un alt cuvânt prin care este descrisă Legea lui Dumnezeu (vezi **Romani 7:12**). În aceeași epistolă, Pavel spune că Dumnezeu este drept când ne iartă păcatele și ne acordă neprihănirea (sau dreptatea) Sa.
- ▶ Legea poate fi rezumată într-un cuvânt: „iubire” (**Galateni 5:14**). Și, așa cum am văzut zilele trecute, „Dumnezeu este iubire” (**1 Ioan 4:16**). Legea este desăvârșită (**Psalmii 19:7**). Dumnezeu este desăvârșit (**Matei 5:48**).
- ▶ Unii spun că Isus a venit să schimbe Legea sau să o desființeze, dar nici nu poate fi vorba de așa ceva. Legea este „constituția” guvernării divine. „Să nu credeți că am venit să stric Legea”, a spus El, „am venit nu să stric, ci să împlinesc” (**Matei 5:17**). Altfel spus, El a vrut să ne arate cum putem trăi o viață curată, după voia lui Dumnezeu.
- ▶ Dintre cele Zece Porunci, nouă încep cu „Să nu” sau conțin această expresie – poate tocmai pentru ca să ne atragă imediat atenția să nu greșim, pentru că, în forma sa „pozitivă”, Legea sună așa: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău... și pe aproapele tău...” (**Matei 22:37-39**).

Cum se întâmplă?

- ▶ Jack nu putea să suporte ideea de „lege”. „Este o piedică”, spunea el. „Ce ne trebuie legi?” Necazul era că Jack înțelegea greșit rostul legii, și mai ales al Legii lui Dumnezeu, și relația lui cu legea.
- ▶ Dacă în inima noastră ar exista respect și considerație față de Dumnezeu și față de ceilalți oameni, n-am mai privi Legea ca pe „o piedică” sau ca pe ceva care ne îngreșează libertatea, pentru că nu am putea face nimic rău împotriva lui Dumnezeu sau împotriva semenilor noștri. Iubirea este împlinirea Legii. Primele patru porunci se referă la relația noastră cu Dumnezeu, iar celelalte șase, la relațiile cu ceilalți oameni.
- ▶ Dacă Îl iubim cu adevărat pe Dumnezeu, vom fi feriți de închinarea la zei falși, la idoli sau icoane. Iubirea față de El ne va împiedica să rostim Numele Lui fără respect – să-L luăm în deșert. Și tot iubirea ne va ajuta să păzim Sabatul, în fiecare săptămână, considerându-l un dar al lui Dumnezeu. Toate acestea se includ în porunca: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău” (**Matei 22:37**).
- ▶ Iubirea va face ca buzele noastre să nu poată rosti cuvinte mincinoase despre prieteni, familie sau colegi și tot ea ne va opri gândurile care ar putea duce la minciună. Iubirea ne va face să ne găsim fericirea deplină în Dumnezeu și în tot ce ne dă El, fără să poftim alte lucruri. La toate acestea S-a referit Isus când a spus: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (**vers. 39**).
- ▶ Având iubirea lui Dumnezeu în inimă, nu vom mai privi Legea ca o piedică sau o îngreșare, ci o vom aprecia și mai mult, înțelegând că ea este mijlocul prin care iubirea lui Dumnezeu ne învață cum să ne bucurăm de adevărata fericire. Așa cum spune Ioan: „Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele” (**1 Ioan 5:3**).
- ▶ Știi poruncile? Ai putea să le rezumi?

1. _____	6. _____
2. _____	7. _____
3. _____	8. _____
4. _____	9. _____
5. _____	10. _____

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Vin oaspeți

Ce bucurie! Ne vin oaspeți! Poate vin Gabi, Grig, Mona, Dana, tanti Mimi sau unchiul Gelu din străinătate, poate prietenii pe care i-am cunoscut în vacanță la munte, poate un profesor de la școală, pe care vrem să-l impresionăm. Oricine și oricum ar fi, ne pregătim să ne putem întâmpina oaspeții cât mai bine.

Cred că tot așa ar trebui să ne gândim și la Sabat. Te-ai gândit vreodată așa?

Încearcă să te duci cu mintea înapoi, la săptămâna creației. Dumnezeu a creat totul în șase zile. Pământul era gata: împodobit în chip minunat cu flori, cu iarbă și pomi; fuseseră făcute păsările, peștii și viețuitoarele mării, animalele de uscat. Soarele strălucea și o adiere răcoasă îmborsăta aerul grădinii în care Adam și Eva descopereau fericirea de a exista. Toate erau „foarte bune” (Geneza 1:31).

În prima seară de vineri, cum am zice azi, adică la sfârșitul celei de-a șasea zile a săptămânii, Dumnezeu a hotărât o schimbare de ritm – Și-a încetat lucrul și S-a odihnit timp de douăzeci și patru de ore.

Biblia spune: „Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor. În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit” (Geneza 2:1,2).

În limba ebraică, verbul „a se odihni” face parte din aceeași familie cu „odihnă” și „Sabat” și înseamnă „a se opri din lucru”. Așa a făcut Dumnezeu. Adică, ceva mai mult. Cartea Genezei continuă: „Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o” (vers. 3). Cu alte cuvinte,

El a dorit să pună deoparte această zi, pentru ca noi, oamenii, să ne bucurăm în fiecare săptămână, amintindu-ne de puterea Sa creatoare.

El dorea, de asemenea, să ne dea ocazia să fim cu El într-un mod deosebit. Să-L așteptăm cu bucurie, ca pe un oaspete iubit, care vine la noi, în Ziua Lui!

Adesea, mama și tata ne spun: „Ai grijă, nu uita! Ține minte ce ți-am spus!” Prietenii, profesorii, părinții trebuie să ne amintească uneori anumite lucruri, pentru că „uitarea” ni le șterge din minte.

Și Dumnezeu știe că uităm, de aceea ne îndeamnă, plin de iubire, să ne amintim de Sabat. De fapt, porunca privitoare la Sabat este chiar în inima, în miezul Legii alcătuite din cele Zece Regulile ale Fericirii – locul cel mai important (Exodul 20:8,9).

Amintindu-ne de Sabat, Domnul vrea să ne amintim că El este Creatorul, care a făcut lumea în șase zile, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, ca să ne ofere nouă, în această zi, bucuria prezenței Sale.

Cum am putea să uităm Sabatul, când știm că în această zi Dumnezeu Însuși dorește să Se întâlnească, personal, cu noi? „Adu-ți aminte” înseamnă să ne pregătim, de vineri seara, de la apusul soarelui, să-L întâmpinăm pe Cel ce vine la această întâlnire cu noi (Leviticul 23:32).

Iată părerea mea

- Cât au fost în Egipt, israeliții au fost robi. Munceau ziua întreagă și nici în Sabat nu se puteau odihni, așa cum ar fi vrut Dumnezeu. Aproape că uitaseră că mai există și odihnă și că există un timp anume, o zi de odihnă – Sabatul. Dumnezeu și-a eliberat poporul prin minuni și iată că acum israeliții puteau din nou să se odihnească în Sabat. El i-a învățat cum să țină această zi ca pe o zi sfântă. Le-a schimbat și „regimul alimentar” și i-a învățat să-și pregătească de vineri mâncarea pentru Sabat.
- Israelii își terminaseră toate proviziile luate din Egipt și se temeau că vor suferi de foame. Dumnezeu a promis că Se va îngriji El Însuși de hrana lor și le-o va pregăti în „bucătăriile cerului”, de unde le-o va trimite în fiecare dimineață. Era din belșug pentru toți, pe săturate. Tot ce aveau ei de făcut era să o strângă dimineața pentru toate mesele zilei. Oamenii nu mai văzuseră niciodată ceva asemănător cu hrana aceea pe care le-o dădea Dumnezeu și, pentru că nu știau ce este, oamenii i-au zis „mană”, care înseamnă „ce este aceasta?”.
- Dar Dumnezeu a făcut o precizare. Dorea ca poporul Său să se pregătească în mod deosebit pentru Sabat. Știi cum? Citește **Exodul 16**.

- „Instituția Sabatului este tot atât de veche ca lumea însăși. Ea a fost respectată de toți patriarhii, începând de la creațiune, și, apoi, de Mântuitorul Însuși și de apostoli.” – Ellen White, autoare inspirată

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- „Printr-un legământ veșnic (un acord, o înțelegere), Domnul a stabilit o legătură deosebită cu poporul Său. Sabatul este un simbol al acestui legământ, un simbol al aprobării Sale, un semn că primește închinarea pe care l-o aducem în această zi. El spune: «Să nu care cumva să nu țineți Sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi, și urmașii voștri, un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfințesc» (**Exodul 31:13**). În versetul 16, Sabatul este numit «un legământ necurmat».” – Vilhelm Moldovan, autor creștin
- „După cele șase zile ale creației, Creatorul binefăcător S-a odihnit în ziua a șaptea și a instituit Sabatul pentru toți oamenii, ca memorial al creației. Porunca a patra a Legii neschimbătoare a lui Dumnezeu cere respectarea Sabatului ca zi de odihnă, de închinare și de slujire, în armonie cu învățăturile și exemplul lui Isus, Domnul Sabatului.” – AZȘ cred...
- „Sabatul este o comuniune încântătoare cu Dumnezeu și unii cu alții. Este un simbol al răscumpărării prin Hristos, un semn al sfințirii noastre, o dovadă a credincioșiei noastre și o pregustare a viitorului nostru veșnic în Împărăția lui Dumnezeu. Sabatul este semnul perpetuu al legământului lui Dumnezeu cu poporul Său. Păzirea cu bucurie a acestui timp sfânt, de seara până seara, de la apus până la apus, este o celebrare a lucrării creatoare și răscumpărătoare a lui Dumnezeu.” – B. Davidson, teolog

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Dacă Îl urmărim pe Isus, adică dacă facem ce a făcut El, putem fi siguri că nu greșim. Când vine Sabatul, ar trebui să ne întrebăm: Ce ar face acum Isus, dacă ar fi în locul meu? Și să facem ce a făcut El.
- ▶ Copil fiind, Isus obișnuia să meargă la sinagogă în Sabat și Și-a păstrat acest obicei și când a fost om mare.
- ▶ Odată, Se întorsese în satul natal. Biblia spune că în Sabat, „după obiceiul Său”, a intrat în sinagogă (**Luca 4:16**). Tot în Sabat, Isus obișnuia și să-i ajute pe cei aflați în suferință. „Este îngăduit a face bine în zilele de Sabat”, le-a spus El fariseilor, care L-au acuzat de călcarea Sabatului când L-a vindecat pe omul cu mâna uscată (**Matei 12:10-13**). Altă dată, Isus a întâlnit un orb din naștere. Și, deși era Sabat, a făcut un fel de noroi, cu care a uns ochii orbului, apoi l-a trimis să se spele în scăldătoarea Siloam. Omul a fost vindecat (**Ioan 9:7**).
- ▶ Cât a fost pe pământ, Isus a păzit Sabatul ca pe o zi sfântă; era ziua pe care El o pusese deoparte la creație, ca zi de odihnă, pentru că Isus este Creatorul (**Coloseni 1:16; Evrei 1:2**). La sfârșitul celor șase zile ale creației, în ziua a șaptea, El S-a odihnit, a binecuvântat această zi și a pus-o deoparte, ca zi sfântă. Dumnezeu Tatăl și Duhul Sfânt, care au luat parte împreună cu Domnul Isus la creație, S-au odihnit împreună cu El în Sabat.
- ▶ Unii spun că Isus a schimbat Sabatul, mutându-l din ziua a șaptea în prima zi a săptămânii. Dar niciun cuvânt din Biblie nu spune că El ar fi făcut așa ceva sau că ar fi intenționat cel puțin. De fapt, pentru că Sabatul este o amintire a creației, un fel de aniversare, de „zi de naștere” a planetei noastre, nici nu poate fi schimbat de la o zi la alta. Noi trebuie să ținem aceeași zi pe care a ținut-o Isus.

▶ Ezechiel 20:20

„Sfințiți Sabatele Mele, căci ele sunt un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru!”

- ▶ Citește și: **Matei 24:20; Faptele apostolilor 17:2.**

Dumnezeu spune...

▶ Geneza 2:2,3

„În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse.”

▶ Deuteronomul 5:12-14

„Ține ziua de odihnă, ca s-o sfințești, cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău. Șase zile să lucrezi și să-ți faci toate treburile. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă a Domnului, Dumnezeului tău.”

▶ Leviticul 19:3

„Fiecare din voi să cinstească pe mama sa și pe tatăl său, și să păzească Sabatele Mele. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.”

▶ Leviticul 23:32

„Aceasta să fie pentru voi o zi de Sabat, o zi de odihnă, și să vă smeriți sufletele în ziua aceasta; din seara zilei a noua până în seara următoare, să prăznuiți Sabatul vostru.”

▶ Isaia 58:13,14

„Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinsti, neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării, atunci te vei putea desfăta în Domnul, și Eu te voi sui pe înălțimile țării, te voi face să te bucuri de moștenirea tatălui tău Iacov; căci gura Domnului a vorbit.”

▶ Isaia 66:23

„În fiecare lună nouă și în fiecare Sabat, va veni orice făptură să se închine înaintea Mea, zice Domnul.”

▶ Ezechiel 20:12

„Le-am dat și Sabatele Mele, să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc.”

▶ Matei 12:8

„Căci Fiul omului este Domn și al Sabatului.”

Ce legătură are cu mine?

- La noi în familie, părinții erau foarte atenți în ce privește respectarea Sabatului. Vinerea ne grăbeam toți să terminăm tot ce era de făcut, să ne facem baie și să avem pregătite hainele pentru Sabat, înainte de apusul soarelui. Tata ne chema pe toți la altar, chiar când apunea soarele, și spunea întotdeauna: „Acum este timpul lui Dumnezeu”. La sfârșitul Sabatului, când apunea soarele, ne strângeam din nou, citeam din Biblie și cântam. După aceea, tata spunea: „Acum e timpul nostru”.
- Așa e drept – să-l dăm lui Dumnezeu toată ziua care este a Lui. Pentru treburile noastre avem șase zile (**Exodul 20:9**). Ziua Lui ține de vineri, de la apusul soarelui, până sâmbătă seara, la apusul soarelui. El spune că Sabatul trebuie serbat de seara până seara următoare (vezi **Leviticul 23:32**). Ce trebuie să înțelegem prin „seară”? Găsim răspunsul la această întrebare în **Marcu 1:32**. Aceasta înseamnă că Dumnezeu socotește ziua de Sabat de la apusul soarelui până la următorul apus. Perioada cuprinsă între cele două apusuri este „timpul lui Dumnezeu”.
- Gândește-te la modul în care aștepți și sărbătorești tu Sabatul! Te regăsești uneori în postura omului care se plictisește în Sabat și abia așteaptă să treacă ziua a șaptea pentru a se bucura de „timpul lui”? Dumnezeu nu a intenționat niciodată ca Sabatul să fie o povară sau o zi de plictiseală. Dimpotrivă, aceasta ar trebui să fie cea mai frumoasă zi a săptămânii. Poate să fie ziua în care să te bucuri de prezența familiei tale, de prieteni și de comuniunea cu Dumnezeu. Ia-ți timp și fă o listă cu lucrurile care ar trebui schimbate pentru ca Sabatul să fie o zi de sărbătoare adevărată!

Cum se întâmplă?

- Mulți oameni așteaptă Sabatul cu grijă, cu teamă sau cu plictiseală. Li se pare foarte greu să stea o zi întreagă fără să facă nimic din ce le-ar plăcea și să facă doar lucruri care îi plictisesc. Nu ar trebui să fie așa. Dumnezeu nu dorește nicidecum așa ceva. Vorbind despre păzirea Sabatului, El folosește cuvântul „desfătare” (**Isaia 58:13**).
 - Fiind ziua Sa, este firesc să facem în Sabat ce îi place lui Dumnezeu, mai degrabă decât ce ne place nouă. Iată ce ne propune El: „... Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinști, neurmând căile tale, neindeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării...” (**Isaia 58:13**).
 - Sunt multe lucruri interesante de făcut în Sabat. Iată câteva idei pe care ni le dă Neils-Erik Andreasen: „Sabatul este o zi minunată pentru întregul popor al lui Dumnezeu. În ziua aceasta, putem avea o masă festivă cu toată familia și cu prietenii, tineri și bătrâni, la lumina plăcută a candelor, bucurându-ne de o hrană gustoasă, de băuturi sănătoase și înviorătoare și de discuții plăcute. Sau putem petrece după-amiezi de neuitat la umbra pomilor, așezați pe păture, cu cărți din care ne împărtășim unii altora comori de înțelepciune, în timp ce savurăm fructe proaspete și nuci. Ne putem bucura de o plimbare agale, prin pădure, pe malul unui râu, al unui lac sau chiar al mării, vorbind puțin, privind mai mult și gândind și mai mult.
- Ce bucurie trebuie să fi simțit Dumnezeu când a făcut lumea noastră! Nu lipsea nimic, totul era în ordine, la locul lui, toate lucrurile potrivindu-se unele cu altele, în perfectă armonie, într-o minunată interacțiune – pământ și cer, flori și pomi, oameni și animale. Dar, chiar atunci, cât de înțelept și plin de grijă iubitoare a fost Dumnezeu, când S-a oprit și a spus: «Gata! Acum vom lua o pauză de douăzeci și patru de ore.»
- Ce este Sabatul pentru mine? O amintire a creației, un semn al legământului, o pregustare a veșniciei, odihnă și egalitate, închinare și bucurie și minunata plăcere de a fi laolaltă unii cu alții și cu Dumnezeu” (*Advertiser Review*, 2 ian. 1987, pag. 13).
- Dar pentru tine?

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Cine este proprietarul?

Dumnezeu a creat lumea și tot ce cuprinde ea, inclusiv omul, în șase zile (**Geneza 1:26-28**). Uitându-Se la tot ce făcuse, Dumnezeu a fost mulțumit și a spus că „toate erau foarte bune” (**vers. 31**). Dar cel mai mult S-a bucurat de Adam și Eva, pe care îi făcuse după chipul Său (**vers. 26**).

Dumnezeu a dorit să aibă cineva grijă de lucrurile din lumea aceasta, să fie un fel de administrator, împreună cu care să lucreze și pe care să Se poată bizui. Și a încredințat această slujbă lui Adam și Evei – spunându-le să stăpânească și să supună tot ce fusese creat.

Adam și Eva au devenit astfel reprezentanții Săi „pe teren” – ei erau reprezentanții adevăratului Proprietar și răspundeau înaintea Lui. În Sfatul Cerului, Adam era reprezentantul planetei Pământ, dar Stăpânul, Proprietarul, era și este Dumnezeu – „Al Domnului este pământul, cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc” (**Psalmi 24:1**).

Și noi îi aparținem lui Dumnezeu. El ne-a creat (**Isaia 44:24**) și tot El ne recrează, făcând din noi niște ființe noi atunci când Îl primim în inima noastră (**1 Corinteni 6:20**). Deci, când recunoaștem că tot ce suntem și avem Îi aparține lui Dumnezeu și că El ne poate folosi cum dorește, abia atunci suntem niște buni ispravnici, sau administratori, pentru El.

Banii nu sunt lucrul cel mai important pe care ni l-a încredințat Dumnezeu spre administrare, dar reprezintă unul dintre lucrurile încredințate de El. Domnul este foarte generos cu noi în privința banilor. El ne cere să-I înapoiem doar a zecea parte, ca fiind a Lui, și ce mai vrem noi, ca dar din iubire. Restul poate fi folosit de fiecare cum dorește. Și El a promis că, dacă

noi suntem darnici, El va fi și mai darnic cu noi. „Puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgăzurile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare” (**Maleahi 3:10**).

Când este vorba de dărnicie, nu ne putem compara cu Dumnezeu. El este cel mai mare Dăruitor al tuturor timpurilor. Și, cu cât încercăm să fim ca El, cu atât El va face mai mult pentru noi.

Biblia vorbește despre o vreme în care poporul lui Dumnezeu a uitat să-I dea partea Lui, așa încât El a trebuit să le amintească israeliților acest lucru, retrăgându-și binecuvântările pentru o vreme. Fără binecuvântarea Sa, chiar banii câștigați cu greu erau, parcă, puși „într-o pungă spartă” (**Hagai 1:6**). Dar, când poporul și-a recunoscut vina și a ascultat de glasul Domnului (**vers. 12**), El l-a răsplătit pentru credincioșie. „Eu sunt cu voi”, le-a spus Domnul israeliților, prin prorocul Său (**vers. 13**).

Iată părerea mea

- ▶ Te-ai întrebat vreodată de ce, când pun banii în coșul pentru daruri, oamenii nu prea zâmbesc? Se pare că a da bani este ceva foarte serios sau, poate, puțin neplăcut. Poate un om să dea și să fie fericit că dă?
- ▶ Cei care dau cu bucurie sunt cu adevărat fericiți că pot da. Apostolul Pavel spune: „Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui, nu cu părere de rău sau de silă, căci pe cine dă cu bucurie îl iubește Dumnezeu” (2 Corinteni 9:7).
- ▶ Cuvântul redat în textul acesta prin „bucurie” înseamnă „vesel, care provoacă râsul”. Nu înseamnă însă că a dăruia este o joacă sau o glumă. Pavel vrea doar să spună că ar trebui să fim bucuroși când aducem zecimea și darurile pentru Dumnezeu.
- ▶ Tu cum îți dai banii?
- ▶ Dăruirea este un act benevol. Când dăruiești, nu dăruiești pentru a impresiona pe alții, nici comparând cât oferi tu cu ceea ce oferă alții.

- ▶ „Dăruirea sistematică (zecimea) a fost rânduită pentru susținerea lucrării lui Dumnezeu pe pământ.” – V. Moldovan, autor creștin
- ▶ „Chiar dacă avem foarte puțin, Domnul dorește ca noi să dăruim cu bucurie, pentru ca biserica Lui să aibă din abundență cele necesare pentru o lucrare bună. Să nu fim egoiști și să nu ne lăsăm înșelați de bani. Într-un anumit sens, banii nu sunt o binecuvântare, ci un test.” – Francis Frangipane, pastor

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ „Noi suntem ispravnicii lui Dumnezeu, cărora ne-a încredințat timp și ocazii, capacități și bunuri, binecuvântările pământului și resursele lui. Noi trebuie să fim răspunzători față de El pentru buna lor folosire. Noi trebuie să recunoaștem drepturile de proprietar ale lui Dumnezeu printr-o slujire plină de credincioșie față de El și față de semenii noștri, prin faptul că Îi înapoiem zecimea și dăm daruri pentru vestirea Evangheliei, pentru susținerea și dezvoltarea bisericii Sale.” – AZȘ cred...
- ▶ „Ispravnicia este un privilegiu pe care ni l-a dat Dumnezeu pentru a crește în dragoste și pentru a birui egoismul și lăcomia. Ispravnicul se bucură de binecuvântările care vin asupra altora, ca rezultat al credincioșiei sale.” – Calvin, reformator
- ▶ „Dăruirea sistematică nu trebuie să devină o constrângere sistematică. Numai daruri de bunăvoie primește Dumnezeu. Adevărata dăruire creștină izvorăște din principiul dragostei recunoscătoare.” – Ellen White, autoare inspirată
- ▶ „Când Îi predăm lui Dumnezeu fiecare aspect al vieții noastre, inclusiv finanțele noastre, putem avea încredere că El Se va îngriji de nevoile noastre. Însă, dacă preferăm să ținem cu dinții de lucrurile pe care le deținem, atunci devenim sclavii lucrurilor respective.” – Larry Burkett, autor american

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ În vremea apostolilor, biserica se lupta și cu greutăți materiale, bănești. Mulți dintre noii membri i-au venit însă în ajutor. Nu numai că plăteau cheltuielile bisericii, ci îi ajutau și pe membrii săraci, care rămăseseră fără casă și fără familie, pentru că se făcuseră creștini.
- ▶ „Își vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia.” (**Faptele 2:45**)
- ▶ Anania și Safira, oameni cu dare de mână, au simțit că trebuie să facă și ei ceva. Și au declarat, înaintea tuturor, că vor vinde o moșioară și vor dăruia bisericii banii (vezi **Faptele 5**). După această hotărâre, au mai vorbit între ei și, văzând câți bani au luat, au considerat că sunt mai mulți decât ar fi vrut ei să dea. Așa că s-au gândit să păstreze pentru ei o parte din bani. Altfel spus, darul lor nu era făcut cu toată inima.
- ▶ A venit vremea să-și îplinească făgăduința. Și, pentru că doreau să fie bine văzuți în biserică, s-au gândit să spună că au adus toți banii pe care i-au luat pe moșia vândută, deși opriseră o parte din bani.
- ▶ Înștiințat de Duhul Sfânt, Petru i-a întrebat dacă darul lor era prețul întreg al moșiei și ambii au spus că așa era. Nu le ceruse nimeni nimic, dar, după ce promisese că vor da tot, ce spuneau acum era o mare minciună. Au murit pe loc. Dumnezeu i-a pedepsit atât de aspru, ca să fie o lecție și toți să înțeleagă cât de mult urăște El minciuna. Astăzi, foarte rar se întâmplă să fie pedepsite păcatele pe loc, așa ca atunci, dar nu înseamnă că El nu urăște la fel de mult minciuna. Cei ce înșală cu bună știință vor fi pedepsiți. Dumnezeu cunoaște inima și va acționa după ce vede în ea.
- ▶ „Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au răătăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.” (**1 Timotei 6:10**)
- ▶ „Pentru că, dacă este bunăvoință, darul este primit, avându-se în vedere ce are cineva, nu ce nu are.” (**2 Corinteni 8:12**)

Dumnezeu spune...

- ▶ **Leviticul 27:30**
„Orice zeciuială din pământ, fie din roadele pământului, fie din rodul pomilor, este a Domnului; este un lucru închinat Domnului.”
- ▶ **Leviticul 27:32**
„Orice zeciuială din cirezi și din turme, din tot ce trece sub toiaș, să fie o zeciuială închinată Domnului.”
- ▶ **1 Cronici 29:14**
„Căci ce sunt eu și ce este poporul meu, ca să putem să-Ți aducem daruri de bună voie? Totul vine de la Tine și din mâna Ta primim ce-Ți aducem.”
- ▶ **Psalzii 76:11**
„Faceți juruințe Domnului, Dumnezeului vostru, și împliniți-le! Toți cei ce-L înconjoară, să aducă daruri Dumnezeului celui înfricoșat.”
- ▶ **Maleahi 3:8,9**
„Se cade să înșele un om pe Dumnezeu, cum Mă înșelați voi? Dar voi întrebați: «Cu ce Te-am înșelat?» Cu zeciuielele și darurile de mâncare. Sunteți blestemați câtă vreme căutați să Mă înșelați, tot poporul în întregime!”
- ▶ **Maleahi 3:10**
„Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielele, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.”
- ▶ **Luca 12:15**
„Apoi le-a zis: «Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani; căci viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui.»”
- ▶ **Faptele apostolilor 8:20**
„Dar Petru i-a zis: «Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea căpăta cu bani!»”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Un pastor, când îi invita pe oameni să vină la biserică, le cerea să vină cu trei lucruri: Biblia, cartea de imnuri și portofelul. „O biserică vie are nevoie de bani ca să lucreze.”
Odată, doi oameni stăteau de vorbă și unul îl întreba pe celălalt despre banii pe care îi dă la biserică. Acesta, puțin enervat, a răspuns că mereu se cer bani.
Prietenul i-a răspuns cam așa:
– Când era mic, băiatul meu mă costa foarte mult. Tot timpul avea nevoie de pantofi și de haine. Le strica foarte repede. Pe măsură ce creștea, cheltuiam tot mai mulți bani cu el. Dar, de mai bine de un an, n-am mai cheltuit nicio para pentru el.
– Cum așa? a fost întrebarea.
– A murit, a răspuns celălalt.
- ▶ Un om viu are nevoie de bani. Și o biserică vie are nevoie de bani. Și, pentru că știe acest lucru, Dumnezeu a asigurat împlinirea acestei nevoi, printr-un plan cinstit și care îi implică pe toți în mod egal. O parte a acestui plan este zecimea – care înseamnă a zecea parte din venitul nostru. O aducem la biserică pentru susținerea pastorilor și a celor angajați în lucrarea lui Dumnezeu, care își consacră tot timpul acestei lucrări. Zecimea îi aparține lui Dumnezeu.
- ▶ O altă parte a planului financiar al bisericii lui Dumnezeu este dăruirea de bunăvoie. Sumele dăruite sunt hotărâte de fiecare, după binecuvântarea pe care i-a dat-o Dumnezeu (**1 Corinteni 16:2**). Dumnezeu nu ne cere să dăm ceva ce nu avem, ci vrea să cunoaștem bucuria de a dăruir.
- ▶ Tu nu ai încă un salariu al tău. Ce l-ai putea oferi Domnului? Fă-ți un plan de a dăruir ceva pentru cauza lui Dumnezeu!

Cum se întâmplă?

- ▶ Într-una dintre călătoriile Sale, Pavel a trecut prin bisericile din Macedonia, ai căror membri erau, în cea mai mare parte, oameni săraci. Cu toate acestea, l-au rugat să primească darurile lor, ca ajutor pentru bisericile din alte locuri. Pavel a încercat să-i convingă să renunțe și să păstreze pentru ei puținul pe care-l aveau. Dar ei au insistat să-i ajute pe alții. Scriind despre aceasta, Pavel spune: „S-au dat mai întâi pe ei înșiși Domnului” (**2 Corinteni 8:5**). Au făcut lucrul acesta pentru că Isus Se dăduse pe Sine pentru ei. Pentru că El Se oferise pe Sine, cel mai mare dar, și ei au vrut să facă același lucru.
- ▶ Credințioșia în dărnici este o mare binecuvântare pentru noi, pentru că ne ferește de egoism și de zgârcenie.
- ▶ Ea ne ajută să înțelegem mai bine iubirea lui Dumnezeu, arată în faptul că L-a dat pe Fiul Său, Isus, pentru noi.
- ▶ Deci planul lui Dumnezeu ca noi să susținem biserica și pe cei în nevoi nu este de folos doar bisericii și săracilor, ci ne este de folos și nouă, ajutându-ne să fim buni ispravnici pentru Dumnezeu.
- ▶ Când ne aducem darurile înaintea Domnului, ar trebui să ne gândim la tot ce ne dă El.
- ▶ Unește, printr-o linie, textul cu darul la care se referă.

Sănătate

Matei 6:25,26

Odihnă

Matei 5:45

Ploaie

Filipeni 2:27

Toate lucrurile

Proverbele 3:24

Hrană

Deuteronomul 12:10

Somn

1 Timotei 6:17

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Un model de urmat

Dumnezeu ne-a dat un „standard” după care putem verifica dacă ce facem e bine sau e rău. Îl găsim în **Filipeni 4:8**: „Tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însușească.” Toate acestea se includ în ceea ce numim comportament, obiceiuri, stil de viață.

Textul acesta ne ajută să ne verificăm atunci când alegem ce să spunem, ce să facem și chiar lucrurile la care ne gândim. S-ar putea ca altcineva să ne îndemne să facem un anumit lucru. Și pe acesta trebuie să-l verificăm cu „standardul”. Practic, orice lucru din viața noastră poate fi „testat” în felul acesta și atunci vom fi scutiți de multe necazuri și amărăciuni, care altfel s-ar putea să vină mai târziu.

Dumnezeu nu vrea să ne impună un anumit fel de comportare, ci doar ne arată ce e mai bine pentru noi și ne oferă un ghid pe care să-l urmăm, dacă vrem să fim fericiți.

Când fetele noastre erau mici, am avut o pisică pe care o chema Blackie. Vă dați seama de ce i-am pus acest nume – era neagră de tot, nu avea niciun firicel alb în blană.

Fetele o iubeau foarte mult. Când se jucau sau când învățau, Blackie era lângă ele. Se ținea după ele ca scaiul – nu suporta să le vadă plecând. Desigur, erau multe lucruri pe care le făceau și fetele, și Blackie: respirau, mâncau, dormeau, se mișcau. Și Blackie vedea, auzea, mirosea, gusta, simțea. Învățase și să „dea lăbuța”. Dar fetele puteau face lucruri pe care, oricât s-ar fi străduit, Blackie nu le putea face. De exemplu, fetele puteau întreba: „De ce?” și, pe măsură ce creș-

teau, au înțeles ce e bine și ce e rău. Treptat, au învățat să aleagă și să ia hotărâri pe baza unor raționamente.

Deși a crescut în vârstă odată cu fetele, Blackie nici nu se gândea la așa ceva. Pentru ea, era de ajuns să aibă mâncare, să doarmă cât mai aproape de ele, să fie mângâiată din când în când și... cam atât.

Dumnezeu i-a făcut pe oameni altfel decât pe animale – i-a înzestrat cu minte; ei pot gândi, lucru pe care animalele nu-l pot face.

Iată ce înseamnă să fii făcut „după chipul și asemănarea lui Dumnezeu” (**Geneza 1:27**). Pentru că avem minte, înțelegem că Dumnezeu este Creatorul nostru și, tot datorită minții, putem să comunicăm cu El prin studiu și rugăciune, învățând astfel, direct de la El, ce e mai bine pentru noi. Pentru că ne-a făcut, Dumnezeu știe despre noi mai multe decât oricine altcineva. Deci El știe cel mai bine cum ne putem îngriji mai bine trupul și mintea, pentru a le păstra în cea mai bună stare de funcționare.

Iată părerea mea

- O sănătate bună nu vine în mod accidental, ci putem fi sănătoși doar dacă avem grijă cum trăim. În Biblie sunt mai bine de o mie de texte în legătură cu sănătatea. De exemplu, Biblia ne vorbește despre viețuitoare „necurate”, adică a căror carne ne este interzis să o mâncăm. De fapt, în zilele noastre, niciun fel de carne nu este prea bună, pentru că adesea animalele sunt bolnave sau hrănite artificial. E de preferat să folosim alimente „de primă mână” – vegetale.
- Când vedem la alții efectele pe care le au alcoolul, tutunul și alte droguri asupra minții și corpului, ar trebui să luăm seama și să avem grijă să nu ajungem și noi într-o astfel de situație. Cei care ajung să fie dependenți de oricare dintre aceste droguri își doresc să nu fi început niciodată să le folosească. Chiar și semidrogurile, cum sunt considerate cafeaua, ceaiul negru și băuturile tip „cola”, dau dependență și sunt dăunătoare sănătății.
- Dumnezeu vrea să ne bucurăm din plin de viață. Iată de ce ne avertizează cu privire la lucrurile care ne-ar „sărăci” viața, afectându-ne sănătatea, și ne propune în schimb lucruri care vor face ca viața să merite să fie trăită.
- „Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 6:19,20)
- „Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfânt: și așa sunteți voi.” (1 Corinteni 3:17)
- „Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.” (1 Ioan 2:6)

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- *„Noi suntem chemați să fim un popor evlavios, care gândește, simte și acționează în armonie cu principiile cerului. Pentru ca Duhul lui Dumnezeu să refacă în noi caracterul Domnului nostru, trebuie să ne implicăm și să acceptăm numai acele lucruri care vor produce în viața noastră curăție, sănătate și bucurie. Aceasta înseamnă că plăcerile și distracțiile noastre trebuie să corespundă celor mai înalte standarde ale bunului gust și ale frumuseții creștine.”* – R. Foster, autor creștin
- *„Întrucât trupurile noastre sunt temple ale Duhului Sfânt, trebuie să avem grijă de ele într-un mod inteligent. Pe lângă mișcare fizică și odihnă corespunzătoare, trebuie să adoptăm cea mai sănătoasă dietă cu puțință și să ne abținem de la alimentele necurate identificate în Scriptură. Deoarece băuturile alcoolice, tutunul, folosirea iresponsabilă a medicamentelor și a narcoticelor sunt dăunătoare corpului nostru, trebuie să ne abținem de la folosirea lor. În schimb, trebuie să ne angajăm în tot ceea ce ne aduce gândurile și trupul în ascultare de Hristos, care dorește să fim sănătoși, plini de bucurie și bunătate.”* – AZȘ cred...
- *„Corpurile noastre îi aparțin lui Dumnezeu. El a plătit prețul răscumpărării pentru corp și pentru suflet. Creatorul veghează asupra mecanismului omenesc păstrându-l în mișcare. Dacă nu ar avea El neconținut grijă, atunci pulsul nu ar mai bate, activitatea inimii ar înceta, creierul nu și-ar mai face partea.”* – Ellen White, autoare inspirată

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Dumnezeu a lăsat la îndemâna oricui posibilități pentru prevenirea bolii și păstrarea sănătății. Le-am putea numi „doctorii lui Dumnezeu”, pentru că ne ajută să ne păstrăm sănătatea și ne fac să simțim că viața merită trăită.
- ▶ Aerul curat este unul dintre acești „doctori” lăsați de Dumnezeu. Ori de câte ori putem, e bine să ieșim la pădure, la țară sau la munte.
- ▶ Soarele este și el un minunat izvor de sănătate. Trebuie să ne bucurăm din plin de binefacerile soarelui, iar vara să ne „încărcăm bateriile” pentru anotimpurile mai puțin însorite. Dar, atenție! Chiar și ce e foarte bun trebuie folosit cu măsură.
- ▶ Mișcarea este și mai eficientă când se realizează în cadrul unei activități în aer liber, după un program ordonat și regulat. Dar și plimbările, înotul, mersul cu bicicleta, patinajul, jocurile obișnuite în aer liber sunt ocazii foarte bune de mișcare.
- ▶ Odihna este foarte importantă. Dacă respectăm și celelalte mijloace de păstrare a sănătății, vom simți o oboseală normală și deci nevoia de odihnă. Această odihnă ne este necesară și ne face bine.
- ▶ Apa este un alt „medic curant”, lăsat de Dumnezeu. Ea ne este de folos atât pentru „uz intern”, deci folosită ca băutură de care au nevoie toate organele din corpul nostru, cât și pentru „uz extern”, ca să ne păstreze pielea curată și sănătoasă.
- ▶ Hrana sănătoasă, în combinație cu celelalte mijloace amintite înainte, este un factor foarte important pentru menținerea sănătății. Alimentele trebuie să asigure hrana pentru corp, să îi asigure rezistența la îmbolnăviri și să-i dea forța necesară pentru a realiza diferite activități.
- ▶ Cumpătarea – chibzuință sau echilibru în folosirea lucrurilor bune și abținerea sau reținerea absolută de la folosirea a tot ce este dăunător.
- ▶ Credința, sau încrederea în Dumnezeu, ne dă puterea de a întâmpina problemele vieții și de a-i ajuta și încuraja și pe cei din jur.

Dumnezeu spune...

- ▶ **1 Samuel 12:24**
„Temeți-vă numai de Domnul și slujiți-l cu credințioșie din toată inima voastră; căci vedeți ce putere desfășoară El printre voi.”
- ▶ **Deuteronomul 29:18-20**
„Să nu fie între voi nici bărbat, nici femeie, nici familie, nici seminție, a căror inimă să se abată azi de la Domnul, Dumnezeul nostru, ca să se ducă să slujească dumnezeilor neamurilor acelora. Să nu fie printre voi nicio rădăcină care să aducă otravă și pelin. Nimeni, după ce a auzit cuvintele legământului acestuia încheiat cu jurământ, să nu se laude în inima lui și să zică: «Voi avea pacea, chiar dacă aș urma după por nirile inimii mele și chiar dacă aș adăuga beția la sete.» Pe acela Domnul nu-l va ierta. Ci atunci mânia și gelozia Domnului se vor aprinde împotriva omului aceluia, toate blestemele scrise în cartea aceasta vor veni peste el, și Domnul îi va șterge numele de sub ceruri.”
- ▶ **Psalmlui 37:3**
„Încrede-te în Domnul și fă binele; locuiește în țară și umblă în credințioșie.”
- ▶ **Proverbele 3:3**
„Să nu te părăsească bunătatea și credințioșia: leagă-ți-le la gât, scrie-le pe tăblița inimii tale.”
- ▶ **Proverbele 23:29-32**
„Ale cui sunt vaietele? Ale cui sunt oftările? Ale cui sunt neînțelegerile? Ale cui sunt plângerile? Ale cui sunt rănirile fără pricină? Ai cui sunt ochii roșii? Ale celor ce întârzie la vin și se duc să golească paharul cu vin amestecat. Nu te uita la vin când curge roșu și face mărgăritare în pahar; el alunecă ușor, dar pe urmă ca un șarpe mușcă și înțeapă ca un basilisc.”
- ▶ **1 Corinteni 10:31**
„Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.”

Ce legătură are cu mine?

- Sănătatea minții este la fel de importantă ca obiceiurile sănătoase care au legătură cu sănătatea fizică. Minte trebuie să fie păstrată curată și puternică. Dacă vrem să trăim pentru Dumnezeu, după voia Lui, atât corpul, cât și mintea trebuie să fie păstrate în cea mai bună stare de funcționare.
- Probabil că una dintre cele mai mari primejdii care ne amenință mintea în vremea de azi este televizorul. Unele programe de televiziune sunt excelente, dar cele mai multe nu sunt potrivite pentru un creștin. La fel și computerul și internetul.
- În lumea noastră, și muzica este o forță, numai că, cel mai adesea, este îndreptată într-o direcție greșită. Cântecul la modă au ca temă folosirea drogurilor, iubiri neîngăduite, situații fără ieșire sau laudă de sine. Și muzica aceasta se ascultă de obicei așa încât să izbească strașnic timpanele și să „atingă” sentimentele. O astfel de muzică nu-l ajută în niciun fel pe ascultător să facă față problemelor vieții.
- Un alt factor de influențare a sănătății mintale este lectura, cititul. Este atât de important să alegem cu grijă ce citim și să ne întrebăm dacă lectura respectivă merită să ne petrecem timpul în acest fel! Timpul este unul dintre talanții încredințați de Dumnezeu, pentru care ni se va cere socoteală. Să nu uităm niciodată că nu ar trebui să citim nicio carte care ne scade plăcerea de a citi din Biblie. Există multe cărți, din domenii foarte variate: călătorii, hobby-uri, știință, artă, biografiile unor oameni de seamă, istorie, care pot constitui o „hrană sănătoasă” pentru minte.

Cum se întâmplă?

- Fiecare dintre noi are un erou (sau o eroină) preferat, pe care îl admiră și încearcă să-l imite. Poate încercăm să ne îmbrăcăm ca el, să ne facem o pieptănătură ca a lui, să-i cântăm cântecele, să mâncăm mâncărurile sale preferate etc. Oamenii care ajung în centrul atenției au o mare influență asupra celor care îi privesc.
- Textul din **1 Ioan 2:6** ne arată cine ar trebui să fie unicul nostru model, în toate privințele: „Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.”
- Iată acum patru principii biblice după care ar trebui să se conducă un creștin. Citește mai întâi textul biblic, apoi trece pe spațiile libere cuvintele care lipsesc:
 1. **Romani 12:2:** „Să nu vă _____ chipului _____ acestuia, ci să vă prefaceți (să vă transformați) prin înnoirea _____ voastre, ca să puteți _____ bine _____ lui Dumnezeu, cea _____, plăcută și _____.”
 2. **2 Corinteni 6:14,17:** „Nu vă _____ la un _____ nepotrivit cu cei _____.” „«leșiți din _____ lor și _____ -vă de _____,» zice Domnul”.
 3. **1 Petru 3:3,4:** „_____ să nu fie _____ de afară... ci să fie _____ ascuns al _____, în curăția _____ a unui _____ blând și _____, care este de mare _____ înaintea lui Dumnezeu”.
 4. **Efesenii 5:3,4:** „Să nu se audă nici cuvinte _____, nici vorbe _____, nici glume _____, care nu sunt _____; ci mai degrabă cuvinte de _____.”
- Dacă aplicăm aceste principii, cu ajutorul Duhului Sfânt, putem fi siguri că Îl urmăm pe singurul erou adevărat, pe Domnul Isus.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Prima nuntă

Dumnezeu a celebrat prima nuntă, ca o parte a săptămânii creației. Căsătoria a fost inclusă în planul lui Dumnezeu încă de la început.

În ziua a șasea au fost făcute viețuitoarele care trăiesc pe pământ. A fost creat și omul și i s-a încredințat misiunea de a stăpâni peste celelalte ființe create. Trebuie să fi fost foarte plăcut. Apoi, Dumnezeu a efectuat prima intervenție chirurgicală sub anestezie generală. A trimis un somn adânc peste Adam, a luat o coastă din el și a închis carnea la loc. Din coasta aceasta, ca „materie primă”, a creat-o pe Eva, ca să fie „un ajutor potrivit” pentru Adam (**Geneza 2:18**). Altfel spus, ființa creată acum era deopotrivă cu Adam, egală cu el. Cei doi urmau să lucreze alături, stăpânind, supunând și îngrijind pământul și tot ce era pe el.

Când s-a trezit din somn, Adam a avut o surpriză plăcută – a văzut o ființă minunată, făcută tot după chipul și asemănarea Creatorului (**Geneza 1:27**). Dumnezeu a adus-o pe Eva la Adam. El Însuși a oficiat această primă căsătorie – se pare că vineri după-amiază, spre seară, chiar înainte de Sabat, astfel încât cei doi să se bucure împreună de primul Sabat.

Dumnezeu a intenționat ca nunta aceasta să fie un model pentru cele ce aveau să urmeze în viitor. De asemenea, primul cămin trebuia să fie un model pentru următoarele. „De aceea, va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup” (**Geneza 2:24**).

Când Și-a început lucrarea pe pământ, Isus nu a făcut mai înainte o campanie publicitară, nici n-a început cu un discurs public, rostit în piața centrală a capitalei, sau cu o paradă fastuoasă. Ci Și-a început lucrarea luând parte la nunta unor rude dinspre partea mamei, undeva într-un sat modest, numit Cana. El a onorat nunta aceea cu prezența Sa, arătându-și în felul acesta și aprobarea pentru astfel de ceremonii.

Deci Dumnezeu Se bucură de căsătorii. El a oficiat-o pe prima, chiar la început, când i-a binecuvântat pe Adam și Eva, și, din nou, când Isus a onorat o nuntă cu prezența Sa și cu prima minune pe care a făcut-o.

Pe lista următoare, unește printr-o linie numele soțului cu cel al soției.

Rahela	Elcana
Sara	Ahab
Ana	Isaac
Eva	Zaharia
Abigail	David
Elisaveta	Adam
Safira	Moise
Bat-Șeba	Nabal
Rebeca	Iosif
Maria	Iacov
Izabela	Anania
Sefora	Avraam

Iată părerea mea

- Una dintre cele mai importante alegeri pe care le are de făcut un om este alegerea unui tovarăș de viață. Atunci când doi tineri se hotărăsc să se căsătorească, mai întâi trebuie să fie sinceri unul cu celălalt, împărtășindu-și în mod deschis părerile cu privire la căsătorie, planurile, țintele pe care și le propun, gândurile cu privire la viitoarea familie. Dacă există păreri prea diferite, trebuie să se mai gândească înainte de a se hotărî să spună „da”.

- Sunt lucruri care trebuie privite în mod realist. De exemplu, profesia. Va putea fi întreținută o familie dacă nu există niște salarii sigure? Trebuie să ai o casă, s-o întreții. Apoi, mai sunt și nevoile materiale. Un alt lucru de care trebuie să se țină seama este apartenența religioasă, convingerile spirituale. Dacă soții aparțin unor biserici diferite sau dacă există deosebiri între ei în ce privește iubirea de Dumnezeu și respectul față de biserică, este greu ca o astfel de căsătorie să dureze. Nimic nu unește mai mult familia decât consacrarea zilnică și participarea împreună la serviciile religioase de la biserică, de fapt includerea lui Dumnezeu în activitățile zilnice.

- *„Căsătoria și familia sunt primele orânduirii lăsate de Dumnezeu, în cadrul cărora învățăm să iubim și descoperim ce înseamnă să fii iubit. De asemenea, învățăm importanța disciplinei și a unității. Învățăm să-i iertăm pe cei care ne-au greșit și să-i acceptăm în ciuda greșelilor lor. Făcând astfel, le oferim celor din jur un exemplu viu de cum este Dumnezeu”* – D. Bigger, autor creștin

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- *„Căsătoria a fost instituită de Dumnezeu în Eden și afirmată de Isus ca fiind unirea pentru toată viața dintre un bărbat și o femeie, într-o părtășie plină de dragoste. Pentru creștin, căsătoria este un legământ atât față de Dumnezeu, cât și față de tovarășul de viață. De aceea, trebuie să fie încheiată numai între parteneri care împărtășesc aceeași credință. Iubirea reciprocă, cinstea, respectul și responsabilitatea sunt țesătura acestei relații care trebuie să reflecte dragostea, sfințenia, apropierea și permanența relației dintre Hristos și biserica Sa.”* – AZȘ cred...
- *„Deși unele relații de familie poate nu corespund idealului, soții care se dăruiesc unul altuia pe deplin în Hristos pot realiza o unitate plină de dragoste prin călăuzirea Duhului și pot contribui la dezvoltarea bisericii. Dumnezeu binecuvântează familia și dorește ca membrii ei să se ajute unul pe altul pentru a ajunge la maturitate completă. Părinții sunt datori să-și crească copiii în dragoste și ascultare de Dumnezeu. Prin exemplul și cuvintele lor, ei trebuie să-i învețe că Hristos disciplinează în mod iubitor, întotdeauna gingaș și atent, dorind ca ei să devină membri ai trupului Său, familia lui Dumnezeu. Legătura familială tot mai strânsă este unul dintre semnele distinctive ale soliei finale a Evangheliei.”* – R. Foster, autor creștin
- *„Alături de ființele îngerești, familia omenească, făcută după chipul lui Dumnezeu, este cea mai nobilă dintre lucrările Sale create.”* – Ellen White, autoare inspirată

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Când se căsătoresc după planul lui Dumnezeu, cei doi își iau un angajament nu numai unul față de altul, ci și față de Dumnezeu.
- ▶ Chiar dacă relațiile omenești sunt adesea întunecate de slăbiciuni, putem învăța multe despre Dumnezeu – poate adesea învățăm mai ales cum nu este El și mult mai rar, în momente fericite, cum este. Nu putem dobândi o cunoaștere adevărată a lui Dumnezeu decât din Cuvântul Său, așa cum ne este descoperită prin Duhul Sfânt, nu prin oameni – chiar dacă, într-o căsnicie bună, iubirea dintre soți este un fel de „introducere” la o înțelegere mai profundă a iubirii lui Dumnezeu față de noi.
- ▶ Când într-o familie apar copii, este logic să credem că Dumnezeu Se va interesa și mai mult de familia respectivă, pentru ca acei copii să crească și să devină lucrători și martori ai Săi.
- ▶ În cercul familiei, iubirea și respectul sunt reciproce. Părinții trebuie să le ofere permanent copiilor iubire și respect, iar aceștia, la rândul lor, să-și iubească părinții și să-i respecte. Dumnezeu spune: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta” (**Exodul 20:12**). Părinții ar trebui să se poarte în așa fel încât să merite să fie respectați de copiii lor.
- ▶ Biblia mai spune: „Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept” (**Efesenii 6:1**). Dar, dacă părinții le cer copiilor să facă ceva ce este contrar Cuvântului lui Dumnezeu, regula este: trebuie să ascultăm mai întâi de Dumnezeu.
- ▶ Un cămin ideal este așa cum a fost primul cămin, cel din Eden, în care domnea iubirea – față de Dumnezeu și unul față de celălalt. Orice cămin care nu este la înălțimea acestui ideal are nevoie de o nouă scântie din iubirea divină, care să readucă unirea, răbdarea și înțelegerea reciprocă.
- ▶ Familia este ca o bucătărie. Dacă Îl lași pe Dumnezeu să fie bucătarul-șef, rețeta nu are cum să dea greș.

Dumnezeu spune...

- ▶ **2 Corinteni 6:14**
„Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul?”
- ▶ **Geneza 2:24**
„De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup.”
- ▶ **Deuteronomul 6:5-9**
„Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi, și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula. Să le legi ca un semn de aducere aminte la mâini și să-ți fie ca niște fruntarii între ochi. Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale.”
- ▶ **Proverbele 22:6**
„Învață pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze și, când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea.”
- ▶ **Efesenii 5:22-25**
„Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului; căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului. Și după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile. Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea.”
- ▶ **Exodul 20:14**
„Să nu preacurvești.”
- ▶ **Efesenii 6:4**
„Și voi, părinților, nu întărâtați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i, în mustrarea și învățătura Domnului.”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Uneori, căsnicia ajunge în impas. În multe cazuri, ceea ce la nuntă părea că va fi doar fericire se întoarce pe dos.
- ▶ Isus a spus foarte clar că întotdeauna trebuie să se facă tot posibilul pentru ca să nu se ajungă la despărțire. Isus privea căsătoria ca pe un legământ făcut pe viață, nu ca pe ceva trecător, o experiență ce poate fi întreruptă, dacă lucrurile nu merg chiar așa cum s-a crezut la început. Când a comparat relația soț-soție cu legătura dintre El și biserică, Isus S-a referit la o relație permanentă, nu la ceva temporar. Iată de ce ar trebui ca tinerii să se gândească mult înainte de a se căsători și să se asigure că este bine ce fac.
- ▶ Problemele care pot apărea într-o căsnicie și într-o familie nu sunt niciodată de netrecut. (Isus) „poate să mântuiască [să salveze] în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El” (**Evrei 7:25**). Situațiile nefericite care pot apărea într-o familie îi oferă lui Dumnezeu ocazia să-și arate iubirea mântuitoare, bunăvoința de a ierta, îndelunga răbdare și ajutorul pentru cei care au nevoie să se elibereze de vinovăție, mânie, teamă și ură – sentimente care apar atât de des în astfel de împrejurări. Familiile nefericite au nevoie de un medicament ceresc, cu care să trateze rădăcinile și cauzele răului. Avem nevoie de prezența și puterea lui Isus în inimile și familiile noastre. Singura rezolvare este schimbarea vieții, nu a partenerului de viață.
- ▶ Când apar necazuri în familie, este nevoie de răbdare. De unde? _____ (**Romani 15:15**). Cine este cel mai mare exemplu în ce privește răbdarea? _____ (**2 Tesaloniceni 3:5**).
- ▶ Cine ne ajută să ne dezvoltăm răbdarea? _____ (**Galateni 5:22**).

Cum se întâmplă?

- ▶ Familia aceasta cuprinde oameni de pe toată fața pământului – din toate rasele, culorile, naționalitățile. Familia lui Dumnezeu este mai diversă decât ți-ai putea închipui.
- ▶ În Biblie, Dumnezeu ne-a dat câteva sugestii cu privire la ce trebuie să facem pentru ca această familie să rămână unită. Dar ideile acestea pot fi aplicate și în familiile noastre.
- ▶ Iată-le: **Romani 12:10**: „Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea înțietate altuia”. Ideea este reluată în **Efesenii 4:32**: „... fiți buni unii cu alții, miloși, și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi, în Hristos”.
- ▶ Suntem noi în stare să ne iertăm fratele, sora sau părinții, dacă ne-au greșit în vreun fel? Încercăm măcar să le înțelegem atitudinea?
- ▶ Isus spune: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați” (**Matei 7:1**). El merge mai departe și spune că adesea ne plângem când ni se fac necazuri, chiar mai mici decât cele pe care li le facem noi altora. Ar trebui să vedem răul din noi înainte de a arăta cu degetul spre alții.
- ▶ Iată un alt gând: „Cine iubește viața și vrea să vadă zile bune să-și înfrâneze limba de la rău și buzele de la cuvinte înșelătoare” (**1 Petru 3:10**). Spunem întotdeauna numai adevărul?
- ▶ Cât de plăcut ar fi în multe dintre familiile noastre, dacă aceste sfaturi ar fi puse în practică, în viața de zi cu zi! Dacă Îl rugăm, Domnul ne va ajuta să facem ce e bine.
- ▶ Limba, adică vorbirea, este o „forță” care poate influența în bine sau în rău. Cum o numește apostolul Iacov? (**Iacov 3:6**) _____
- ▶ Cum este cel care poate să-și stăpânească limba? (**vers. 2**) _____
- ▶ Gândește-te la ultima săptămână din viața ta! Ai rănit pe cineva prin rostirea unor cuvinte nepotrivite? Poate ar trebui să te gândești la o modalitate de a repara lucrurile și de a face din cuvintele tale un balsam vindecător.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Cât de mult mă preocupă moda

Beatrice s-a născut într-o familie veselă, căreia îi plăceau plimbările, înghețata servită cu dulceață de cireșe amare și moda în cel mai rafinat sens al ei. Singură la părinți, iubită, chiar răsfățată, n-a știut niciodată, în casa părintească, ce înseamnă privațiunea. Situația materială, poziția socială și profesională a părinților, precum și statutul copilului singur la părinți au modelat în ea standarde pe care, mai târziu, cu greu a reușit să le modifice.

La 16 ani, vârsta celor mai înalte aspirații și căutări, două dimensiuni erau deja bine conturate în mintea ei: EA și MODA. Mama obișnuia să-i spună lui Beatrice că o femeie deșteaptă, care știe ce vrea, nu își uită aceste trei lucruri: capul, rujul și rimelul. Iar ea a învățat atât de bine această lecție, încât garderoba, bijuteriile și fardurile au ocupat, în mod natural, un loc egal cu pregătirea profesională. Conceperea unei ținute pentru o petrecere obișnuită echivala, în energie și timp, cu pregătirea pentru teze. Cât despre petrecerea pentru Revelion, un ritual întreg din care nu lipsea nimic. De multe se putea plânge, dar de monotonie, în niciun caz. Mai târziu a avut parte de prezentări de modă la televiziune, de evenimente mondene, interviuri, articole. Devenise atât de ocupată că nu avea timp să cheltuiască nici banii pe care îi obținea cu atâta trudă.

Atunci însă a început să experimenteze pentru prima dată gustul amar al deșertăciunii deșertăciunilor acestei lumi. Obosită, dezamăgită pentru că viața era altfel decât în filme, Beatrice a acceptat invitația de a vizita, într-o sâmbătă dimineața, o Biserică Adventistă. Rezultatul? Uimitor! Pur și simplu nu îi venea să creadă că există oameni care reușesc o dată pe săptămână să se rupă de tot

și să acorde timp relației lor cu Dumnezeu. Era curioasă și confuză, deoarece fețele oamenilor emanau liniște, amabilitate și luminozitate ce au determinat-o să revină și în săptămânile următoare cu un simțământ nou, pe care nu-l mai experimentase până atunci. Acesta a fost începutul, pentru că mai târziu a vrut să fie ca ei. Să-L cunoască pe Dumnezeul lor, să mănânce ce mâncau ei, să simtă ce simțeau ei și... să arate ca ei.

Dar, când pe fiecare fibră a ființei tale sunt imprimate gustul și ritmul lumii, transformarea e dureroasă, fragilă, diformă, expusă extremelor. Rând pe rând, Beatrice a renunțat la alimentația nepotrivită, la munca peste măsură, chiar și la bijuterii. Însă lupta a început de-abia când a ajuns la vestimentație și la farduri. Pentru ea, lupta cu moda a fost teribilă, pe viață și pe moarte. Ar fi negociat cu oamenii la infinit, numai să le smulgă bunăvoința, dar, în adâncul sufletului ei, simțea că pe Dumnezeu nu-L va putea îndupleca niciodată.

I se părea o absurditate să ceri unei femei să renunțe la ceea ce pentru ea însemna feminitate și chiar identitate. Era dependentă de imaginea ei aranjată. De luni de zile lupta cu Dumnezeu să-L convingă să-și ajusteze standardele. Presiunea luptei ajunsese insuportabilă. Trebuia să ia o decizie. Așa nu mai putea continua: „Doamne, a strigat ea, mă auzi? Te rog, spune-mi de ce! Dă-mi argumente logice. Ce nu e bine? Ce nu înțeleg?”

– Continuare în pagina 36 –

Iată părerea mea

- Noi suntem chemați să fim un popor evlavios, care gândește, simte și acționează în armonie cu principiile Cerului. Pentru ca Duhul să refacă în noi caracterul Domnului nostru, trebuie să ne angajăm numai în acele activități care vor produce în viața noastră puritatea, sănătatea morală și bucuria manifestate în viața Domnului Hristos. Aceasta înseamnă că distracțiile și plăcerile noastre trebuie să fie la cele mai înalte standarde ale bunului-gust și ale frumuseții creștine.
- Dumnezeu S-a îngrijit de primele haine ale lui Adam și ale Evei și El știe că avem nevoie astăzi de haine corespunzătoare (**Matei 6:25-33**). Noi trebuie să ne bazăm alegerea hainelor pe principiile simplității și decenței; ele să fie practice, sănătoase și atractive.
- Tu ce părere ai?

– Continuare din pagina 35 –

Răspunsul a venit în mintea ei fulgerător: „Ce vrei tu să adaugi la ce am creat Eu? Și chiar dacă ai insista să vrei, ai putea?”. A plâns mult și cu fiecare ședință de machiaj, parcă Îi spunea lui Dumnezeu: „Doamne, vezi ochii mei? N-ai reușit. Mi-ar fi plăcut ca linia lor să fie ascendentă. Slavă omului pentru creionul dermatograf! Iar buzele... N-ai fost prea atent, una este mai subțire, alta mai groasă. Slavă omului pentru ruj! Genele... cam scurte și lipsite de personalitate. E în regulă, Te pot înțelege. Îți vin în ajutor cu puțin rimel. Slavă omului!”

Dacă după această conversație de tip rugăciune poți spune un „Amin” convingător, atunci poți merge mai departe liniștit. Dar, dacă acolo, în adâncul sufletului tău, s-a tulburat ceva, trebuie să te oprești și să faci cale întoarsă. Asta a făcut și Beatrice.

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- *„Mărturia creștină cere simplitate. Modul în care ne îmbrăcăm demonstrează în fața lumii cine și ce suntem – nu în sensul unei cerințe legale, ca în era victoriană, ci ca o expresie a iubirii noastre pentru Isus.”* – William G. Johnsson, autor creștin
- *„În timp ce recunoaștem deosebirile dintre diferite civilizații, îmbrăcăminte noastră trebuie să fie simplă, decentă și de bun-gust, așa cum le stă bine acelor a căror frumusețe nu constă în împodobirea exterioară, ci în podoaba nepieritoare a unui duh blând și smerit.”* – AZȘ cred...
- *„În îmbrăcăminte, precum și în toate celelalte lucruri, avem privilegiul de a-L preamări pe Creatorul nostru. El dorește ca hainele noastre să fie nu numai bine aranjate și sănătoase, ci să fie și potrivite și să cadă bine. Caracterul unei persoane este apreciat după felul în care se îmbracă. Cu gust rafinat, o minte cultivată se va descoperi în alegerea unei îmbrăcăminti simple și potrivite.”* – Ellen White, autoare inspirată
- *„Îmbrăcăminte creștinului trebuie să fie demnă de chemarea sa: simplă, curată, ordonată și în acord cu credința și cu personalitatea sa.”* – V. Moldovan, autor creștin
- *„Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie. Căci «Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har.»”* – apostolul Petru (1 Petru 5:5)

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Moda, în general, și fardurile, în special, creează o dependență puternică de lumea aceasta. Începi puțin, apoi încă puțin, după care nu te mai poți opri. Următorul pas cere o schimbare radicală. Cumperi reviste, alergi cu sete în priviri prin magazine, studiezi noile oferte și vezi rezultatele. Efortul tău nu trece neobservat.
- ▶ Colegii te remarcă, te încurajează și-ți admiră noua înfățișare. Nici la biserică machiajul pare să nu mai fie o problemă atât de mare. Îți liniștești conștiința spunându-ți că mai sunt și alții, dar, în realitate, este o ruptură. E dificil să te așezi în genunchi când fusta e prea scurtă sau când poșeta ta adăpostește lângă Biblie rujul, rimelul și creionul dermatograf. Așa e moda.
- ▶ Lumea lui Dumnezeu, cea sfântă, curată și adevărată, are și ea regulile ei. Și cum sufletul tău este prea strâmt să adăpostească două lumi, Dumnezeu îți spune astăzi, prin Cuvântul Său, că „nu se poate sluji la doi stăpâni”, căci fie vom urî pe unul și vom iubi pe celălalt, fie vom ține numai la unul și vom nesocoti pe celălalt (**Luca 16:13**).
- ▶ Dumnezeu a câștigat biruința pentru mine, dar trebuie să pun acolo un străjer atent, pentru că „știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac” (**Romani 7:18**).
- ▶ Noi, oamenii, știm ce înseamnă păcatul. Nu ne putem dezvinovăți, pentru că Dumnezeu a lăsat în noi un semn: „Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum v-o dă lumea” (**Ioan 14:27**). O pace inconfundabilă. Când ea dispare, un univers întreg se spulberă, Universul lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu nu cunoaște noțiunea de înfrângere. Victoria este singura acțiune care i se potrivește. Iar biruința Lui este mântuire pentru noi.
- ▶ „Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe, ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care spun că sunt evlavioase.” (**1 Timotei 2:9,10**)

Dumnezeu spune...

- ▶ **1 Samuel 16:7**
„Și Domnul a zis lui Samuel: «... omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul se uită la inimă.»”
- ▶ **Psalzii 93:5**
„Mărturiile Tale sunt cu totul adevărate; sfințenia este podoaba Casei Tale, Doamne, pentru tot timpul cât vor ține vremurile.”
- ▶ **Psalzii 119:127**
„Eu iubesc poruncile Tale mai mult decât aurul, mai mult decât aurul curat.”
- ▶ **Proverbele 8:10**
„Primiți mai degrabă învățăturile mele decât argintul, și mai degrabă știința decât aurul scump.”
- ▶ **Proverbele 11:22**
„Femeia frumoasă și fără minte este ca un inel de aur pus în râțul unui porc.”
- ▶ **Proverbele 15:33**
„Frica de Domnul este școala înțelepciunii, și smerenia merge înaintea slavei.”
- ▶ **Proverbele 16:16**
„Cu cât mai mult face câștigarea înțelepciunii decât a aurului! Cu cât este mai de dorit câștigarea priceperii decât a argintului!”
- ▶ **Proverbele 22:1**
„Un nume bun este mai de dorit decât o bogăție mare și a fi iubit prețuiește mai mult decât argintul și aurul.”
- ▶ **Filipeni 2:3**
„Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci în smerenie fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși.”
- ▶ **1 Petru 3:3,4**
„Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.”

Ce legătură are cu mine?

- Cum trebuie să fie îmbrăcămintea noastră?
- 1. Simplă. La fel ca în toate compartimentele vieții noastre, chemarea la simplitate adresată creștinului se referă și la felul în care ne îmbrăcăm.
- 2. De înaltă virtute morală. Creștinii nu vor păta frumusețea caracterului lor cu un stil de a se îmbrăca ce trezește „pofa firii pământești” (1 **Ioan 2:16**). Pentru că doresc să le dea și altora mărturie, ei se vor îmbrăca și se vor comporta într-un mod decent.
- 3. Practică și economică. Pentru că sunt administratorii banilor pe care Dumnezeu i-a încredințat lor, creștinii vor practica economia, dar aceasta nu înseamnă neapărat cumpărarea hainelor celor mai ieftine cu putință, ci unele de bună calitate.
- 4. Sănătoasă. Creștinii vor evita stilurile de îmbrăcămintă care nu protejează în mod adecvat corpul sau care strâng; în caz contrar, îmbrăcămintea va face ca sănătatea să se deterioreze.
- 5. Caracterizată de farmec și frumusețe naturală. Referindu-se la crinii de pe câmp, Domnul Isus a spus că „nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre ei” (**Matei 6:29**). În felul acesta, El a ilustrat că viziunea Cerului cu privire la frumusețe este caracterizată de farmec, simplitate, puritate și naturalețe. Etalarea lumească, așa cum se vede în moda efemeră, nu are nicio valoare în ochii lui Dumnezeu.
- Creștinii îi câștigă pe necredincioși nu arătând și comportându-se ca lumea, ci printr-un mod atrăgător de a fi „altfel”.
- Petru îi sfătuiește pe credincioși să se concentreze asupra dezvoltării omului „ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu (1 **Petru 3:1-4**).

Cum se întâmplă?

- Lumea de astăzi se află într-o incredibilă stare de flux și schimbare. Valorile și punctele de vedere tradiționale au fost modificate și aproape răsturnate într-un timp relativ scurt. Sub influența paralizatoare a televiziunii și a celorlalte mijloace de comunicare în masă, mințile au fost manipulate și au fost impuse anumite standarde. Gândirea și modul de viață ne sunt influențate de ceea ce vedem și auzim.
 - Singura noastră siguranță este Sfânta Scriptură, care ne spune: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofa firii pământești, pofa ochilor și lăudăroșia vieții nu este de la Tatăl, ci din lume” (1 **Ioan 2:15,16**).
 - „Pentru că ce este înălțat între oameni este o urăciune înaintea lui Dumnezeu” (**Luca 16:15**). Crezi că acest principiu se poate aplica și în privința modei? Exprimă-ți părerea.
-
-
-
- Crezi că, respectând acest principiu despre care vorbește Domnul Isus, oamenii din afară ne vor privi ca fiind ciudați, extremiști, limitați?
-
-
-
- Ellen White spune în *Principiile fundamentale ale educației creștine*, pag. 295, că „noi suntem o privilegiu pentru lume, îngeri și oameni”.
 - Cum ne schimbă acest adevăr perspectiva despre felul în care trebuie să ne îmbrăcăm și să arătăm?
-
-
-
-
-

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Modelul cel adevărat

Ai lucrat vreodată la un cerc de aeromodel? Acolo se fac avioane „de jucărie”, în sensul că sunt de dimensiunile unei jucării, dar cât mai asemănătoare, în ce privește ideea construirii, cu cele adevărate. „Modelele” de felul acesta ne ajută să ne facem o idee mai clară despre lucrurile, în mărime normală, pe care le reprezintă.

În timpurile biblice, Dumnezeu i-a dat poporului Său modelul Sanctuarului din cer. Biblia îl numește „cort”, pentru că, atunci când israeliții călătoreau dinspre Egipt spre Canaan, sanctuarul lor a fost un cort mare.

Sistemul de închinare (serviciile divine) de la sanctuar era un simbol al lucrării pe care avea s-o îndeplinească Isus, venind pe pământ și, apoi, în Sanctuarul din cer.

Cortul era alcătuit din trei părți. În Sfânta Sfințelor se afla chivotul legământului, tablele de piatră pe care era scrisă Legea lui Dumnezeu. Capacul chivotului, numit și „tronul harului”, era locul unde se descoperea slava lui Dumnezeu. Era un simbol al tronului lui Dumnezeu. Numai marelui preot îi era îngăduit să intre în Sfânta Sfințelor, o singură dată pe an. Doi îngeri sculptați, cu aripile întinse, străjuiau chivotul de o parte și de alta. În Sfânta, sau Locul Sfânt, se afla altarul pe care se ardea tămâie, un simbol al neprihănirii lui Isus, prin care rugăciunile noastre, care se înalță spre Dumnezeu, sunt primite. Mai era acolo sfeșnicul cu șapte brațe, reprezentându-L pe Isus, Lumina divină, venită să lumineze lumea, și o masă pe care se aflau în permanență douăsprezece pâini, ca simbol al lui Isus, Pâinea vieții. În curtea sanctuarului se desfășurau cele mai multe dintre serviciile divine. Aici se afla ligheanul cu apă pentru preoți și altarul jertfelor.

Cortul a fost biserica israeliților, sau „centrul lor religios”, atâta timp cât au călătorit și chiar după ce s-au stabilit

în Canaan. În vremea lui Solomon a fost construit templul, dar slujbele de la templu erau aceleași de la cort, arătând spre Isus, până la venirea Lui.

Cortul și tot ce se afla și se făcea la cort erau simboluri ale lui Isus și ale lucrării Sale pentru noi: Chivotul – tronul lui Dumnezeu; Sfeșnicul – Isus, Lumina lumii; Altarul tămâierii – rugăciunile înălțate spre tronul lui Dumnezeu; Masa cu pâinile – Isus, Pâinea vieții; Ligheanul – Spălarea de păcate; Altarul jertfelor – Jertfele arătau spre Isus.

Isus și lucrarea Sa în favoarea oamenilor constituiau centrul serviciilor de la cortul din pustie. Omul care păcătuia aducea un miel la sanctuar, își mărturisea păcatul, ținând mâinile pe capul mielului, apoi, animalul era înjunghiat. Nu era ușor să ieși un animal nevinovat și să-l omori. Dar lucrul acesta trebuia să arate gravitatea păcatului și faptul că, din cauza păcatelor, Fiului lui Dumnezeu avea să-I fie luată viața. Preotul stropea sângele jertfei pe coarnele altarului de jertfă din curte. Apoi, o parte din carnea mielului era fiartă și preotul o mânca, luând în mod simbolic asupra lui păcatul mărturisit de păcătosul care adusesese jertfa și oferind iertarea lui Dumnezeu. După aceea, preotul slujea în sanctuar, transferând astfel păcatul asupra sanctuarului. Procedul era puțin diferit atunci când păcătuia un preot sau tot poporul. Dar întregul sistem arăta către Isus, care „a purtat păcatele noastre” (1 Petru 2:24). Când vărsa sângele animalului jertfit, păcătosul trebuia să se gândească la sângele lui Isus, care avea să se verse pentru păcatele lui.

Iată părerea mea

- ▶ Zi de zi, oamenii veneau la cort, își mărturiseau păcatele și aduceau jertfe. Ca reprezentanți ai lui Dumnezeu, preoții transferau, în simbol, aceste păcate asupra sanctuarului. Iată de ce era nevoie ca sanctuarul să fie curățit.
- ▶ Lucrul acesta se făcea o dată pe an, în Ziua Ispășirii, când tot poporul era prezent. Erau aleși doi țapi – unul ca să-L reprezinte pe Isus și altul care îl simboliza pe Satana. Primul era sacrificat, jertfirea lui fiind un simbol al morții lui Isus pe cruce. Marele preot lua din sângele lui și stropea spre capacul ispășirii și înaintea lui, apoi puneă din sângele acesta pe coarnele altarului tămâierii și stropea pe el de șapte ori și, de asemenea, pe altarul jertfelor, din curte. În felul acesta, sanctuarul era curățit, în mod simbolic, de păcatele care le fuseseră iertate oamenilor, dar care fuseseră puse asupra lui.
- ▶ În timp ce marele preot făcea slujba aceasta în Sfânta Sfintelor, tot poporul stătea afară și, în tăcere deplină, fiecare om se cerceta, căutând să se asigure că toate păcatele fuseseră mărturisite și iertate.
- ▶ De ce era Ziua Ispășirii un moment atât de solemn?

„Fiecare are un suflet de câștigat sau de pierdut. Fiecare are un caz ce trebuie să se înfățișeze înaintea barei de judecată a lui Dumnezeu. Fiecare trebuie să se întâlnească față în față cu Judecătorul cel mare. Cât de important este deci ca fiecare minte să contemple cât mai des scena solemnă în care se va ține judecata și se vor deschide cărțile, când, așa cum spune Daniel, fiecare trebuie să-și primească plata la sfârșitul zilelor!” – Ellen White, autoare inspirată

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ *„Există un sanctuar în ceruri, adevăratul cort întemeiat de Dumnezeu, nu de om. În el, Domnul Hristos slujește în favoarea noastră, punând la dispoziția credincioșilor binefacerile jertfei Sale de ispășire aduse pe cruce, o dată pentru totdeauna. El a inaugurat activitatea Sa ca Mare Preot și a început lucrarea de mijlocire la data înălțării Sale. În 1844, la sfârșitul perioadei profetice de 2 300 de zile, El a intrat în cea de-a doua și ultima fază a lucrării Sale de ispășire. Aceasta este lucrarea judecății de cercetare care constituie o parte a îndepărtării finale a păcatului, simbolizată prin curățirea din Ziua Ispășirii a vechiului sanctuar iudaic. În acest serviciu simbolic, sanctuarul era curățit prin sângele animalelor jertfite, însă lucrurile cerești sunt curățite prin jertfa desăvârșită a sângelui lui Isus Hristos.” – AZȘ cred...*
- ▶ *„Judecata de cercetare descoperă ființelor cerești cine sunt cei adormiți în Hristos și socotiți vrednici să aibă parte de Prima Înviere. Ea arată, de asemenea, care dintre cei vii sunt în Hristos, păzind poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus, pe cei care sunt în El, și de aceea sunt pregătiți pentru a fi strămutați în Împărăția Sa veșnică. Această judecată reabilitează dreptatea lui Dumnezeu în lucrarea de mântuire a celor ce cred în Isus. Ea declară că cei care au rămas credincioși lui Dumnezeu vor primi Împărăția. Încheierea acestei lucrări a Domnului Hristos va marca sfârșitul timpului de probă a omenirii, înaintea celei de-a Doua Veniri.” – V. Moldovan, autor creștin*

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Învățând despre slujbele de la cort și despre judecata din Ziua Ispășirii, aflăm ce se întâmplă acum în ceruri. Sistemul jertfelor preînchipuia jertfa lui Isus. Prin credință, păcătosul care aducea jertfa privea către Isus, care avea să Se jertfească pe cruce. În ceruri nu se aduc jertfe de animale, pentru că Isus a îndeplinit lucrarea simbolizată prin animalele jertfite la sanctuarul pământesc. Moartea Sa a fost o jertfă deplină pentru păcat.
- ▶ Când ne rugăm, rugăciunile noastre ajung la Isus, în Sanctuarul din cer, și sunt prezentate Tatălui, așa cum preotul aducea tămâia pe altar. Când cerem iertare, Isus face ispășire chiar cu sângele Său, în locul sângelui animalului jertfit, cu care preotul de la sanctuar stropea altarul pentru a face ispășire. Păcatele noastre iertate sunt trecute de Isus asupra Sanctuarului ceresc.
- ▶ Și, după cum sanctuarul pământesc era curățit o dată pe an, în Ziua Ispășirii, și Sanctuarul ceresc trebuie curățit, la sfârșitul slujbei lui Isus ca Mare Preot. Lucrarea aceasta se mai numește și judecata de cercetare. Ea îi descoperă pe cei ale căror păcate au fost mărturisite și iertate, dar și pe cei care au neglijat să-și mărturisească păcatul și să ceară iertare, prin Isus.
- ▶ Ziua Ispășirii era o zi a judecății. Toate păcatele pentru care oamenii ceruseră iertare și pentru care se făcuse ispășire erau îndepărtate, fiind puse asupra țapului pentru Azazel, care-l simboliza pe Satana și care era dus în pustie. Aceasta simboliza faptul că păcatul avea să fie îndepărtat pentru totdeauna și că Satana este răspunzător pentru că i-a amăgit pe oameni să facă păcate. Toate păcatele nemărturisite și neiertate rămăneau însă asupra făptașilor, care erau eliminați din poporul lui Dumnezeu. Fiecare caz era hotărât.
- ▶ Toate acestea erau un simbol pentru ce se întâmplă în cer. Judecata de cercetare este în desfășurare. Cărțile de amintire, în care sunt trecute faptele celor care au pretins că sunt copii ai lui Dumnezeu, sunt cercetate. Studiind profețiile, aflăm că judecata aceasta a început în 1844, la sfârșitul perioadei profetice de 2 300 de zile, despre care se vorbește în **Daniel 8:14**. Curățirea sanctuarului, descrisă aici, este timpul judecății. „S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile” (**Daniel 7:10**).

Dumnezeu spune...

- ▶ **Evrei 4:15**
„Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.”
- ▶ **Evrei 4:14,15**
„Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile – pe Isus, Fiul lui Dumnezeu – să rămânem tari în mărturisirea noastră. Căci n-avem un Mare Preot, care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.”
- ▶ **Evrei 9:23,24**
„Dar, deoarece chipurile lucrurilor care sunt în ceruri, au trebuit curățite în felul acesta, trebuia ca înseși lucrurile cerești să fie curățite cu jertfe mai bune decât acestea. Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.”
- ▶ **Evrei 9:25,26**
„Și nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine însuși, ca marele preot, care intră în fiecare an în Locul Preasfânt cu un sânge, care nu este al lui, fiindcă atunci ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori de la întemeierea lumii; pe când acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o singură dată, ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa.”
- ▶ **Daniel 7:9,10**
„Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile Lui ca un foc aprins. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau, și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.”
- ▶ Citește și: **Dan. 8:14; Ex. 32:33; Apoc. 22:11; Ecl. 12:14.**

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Orice complet de judecată este alcătuit din persoane cu funcții bine stabilite. Judecătorul este cel care deschide ședința și o prezidează. La tribunalul din ceruri, președintele curții este Însuși Dumnezeu Tatăl.
- ▶ Apoi, sunt cele două părți – acuzarea, care formulează acuzații împotriva celui dat în judecată și încearcă să demonstreze că acuzatul este vinovat de călcarea legii și deci trebuie pedepsit. De partea cealaltă este apărarea, care încearcă să dovedească nevinovăția celui acuzat sau pledează pentru îngăduință din partea curții.
- ▶ Înaintea curții cerești, Satana ne acuză „pentru că toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (**Romani 3:23**). El aduce această acuzare fiecărui om, în mod stăruitor și convingător. El este numit de Biblie „pârâșul fraților noștri care zi și noapte” ne pârâște „înaintea Dumnezeului nostru” (**Apocalipsa 12:10**).
- ▶ Isus este Apărătorul nostru. El știe totul despre fiecare caz și, pentru că ne iubește, vrea să câștigăm acest proces. El nu spune că cei pe care îi apără sunt nevinovați și nu merită să fie pedepsiți. Dar arată că El a plătit prețul pe care trebuia să-l plătească păcătosul, suferind El Însuși condamnarea la moarte în locul păcătosului. Pentru că Isus a luat pedeapsa asupra Sa, păcătosul poate fi eliberat.
- ▶ Cazurile aduse în fața tribunalului ceresc sunt judecate pe baza faptelor. Raportul vieții fiecărui om există în cărțile cerului. Faptul că numele noastre vor ajunge la judecată ar trebui să ne liniștească, dar și să ne pună pe gânduri. Fiecare amănunt al vieții noastre va fi trecut în revistă. „Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău” (**Eclesiastul 12:14**).

Cum se întâmplă?

- ▶ Avem toate motivele să nu ne temem de această judecată. De fapt, chiar ar trebui să ne bucurăm. De ce? Iată persoanele oficiale care participă la judecată și procedurile: Judecătorul; Acuzatorul; Acuzații; Avocatul apărării; Probele înaintea curții; Martorii; Acuzația; Pledoaria (argumentul) apărării; Sentința; Rezultatul, ca urmare a intervenției apărării; Rezultatul pentru cei care nu pot fi apărați.
- ▶ Cazul meu va ajunge înaintea tribunalului ceresc. „Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu” (**Romani 14:10**). Fie că vrem sau nu, vom apărea în fața completului de judecată. Deși este un lucru foarte serios, nu trebuie să ne temem dacă (și acest „dacă” este foarte important) ne pregătim mai dinainte.
- ▶ Ioan spune: „V-am scris aceste lucruri, ca să nu păcătuiți” (**1 Ioan 2:1**). Dacă Îl avem pe Isus în inimă, păcatul nu va mai avea putere asupra noastră: „Dar, dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit” (**vers. 1 u. p.**). În curțile din ceruri există un Avocat al apărării, gata să preia cazul nostru.
- ▶ Ce avem noi de făcut?
„Să ne apropiem cu deplină _____ de scaunul harului, ca să căpătăm _____ și să găsim _____, pentru ca să fim _____ la vreme de _____” (**Evrei 4:6**).
- ▶ Hristos este gata să te reprezinte la judecata finală. Dar trebuie ca, înainte de toate, tu să Îl alegi și să Îl accepți ca Avocat al tău. Iar prețul pe care trebuie să îl plătești este chiar viața ta. Isus Și-a dat viața pentru tine. Acum, și tu trebuie să Îi dăruiești viața ta. Și cum poți face lucrul acesta? Cunoscându-L pe Isus, comunicând cu El prin rugăciune, lucrând pentru El și propovăduind Evanghelia, făcând parte din marea Lui familie. Dăruindu-I propria viață lui Isus, nu o vei pierde ci, de fapt, o vei câștiga pentru veșnicie.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Cine este Cel ce vine?

Nașterea lui Isus în Betleem, sărbătorită cu atâta fast și zgomot de întreaga creștinătate la sfârșitul fiecărui an, a fost doar începutul vieții Sale ca om. Pruncul din iesle a crescut, cum cresc toți copiii, a ajuns un om matur, a mers din loc în loc, făcând bine oamenilor, a murit pe cruce, apoi S-a întors la cer, unde Se află acum. Minut, dar nu e tot. „Acest Isus” (**Faptele apostolilor 1:11**) va veni din nou pe pământ. Numim acest eveniment „a doua venire”, sau „revenirea lui Isus”.

Dar atunci nu va mai veni ca un copilăș neajutorat, într-o iesle. Nici ca un băiețel în creștere sau ca un predicator ce umblă din loc în loc. Nu va mai purta coroana de spini, nu va mai fi batjocorit, lovit sau scuipat. Nu va mai purta mantaua purpurie a batjocurii și nu va mai fi condamnat pentru că e rege. Nu va mai muri pe cruce ca un osândit. Nu va mai avea înfățișarea unui om oarecare.

Și totuși acest Isus „va veni”. De data aceasta, în strălucire și slavă, însoțit de mii de îngeri și purtând coroana biruitorului. Pentru mulți, ziua aceea va fi cea mai minunată din viața lor, fiindcă L-au așteptat. Pentru alții va fi ceva groaznic, pentru că, voit, ei I-au întors spatele. Fiecare dintre noi se va afla atunci ori într-un grup, ori în celălalt.

Eram în Anglia, într-o gară care este un mare nod de cale ferată, la vest de Londra.

– Depărtați-vă de marginea peronului! s-a auzit la stație vocea șefului de gară. Se apropie Expresul Cardiff!

M-am uitat în lungul liniei. Undeva, foarte departe, se zărea un punctișor; ceva mai aproape, luminile roșii ale semafoarelor. Dar punctul creștea rapid, până ce a luat forma unei locomotive care se făcea tot mai mare și care a trecut prin stație cu o viteză de peste 160 km/h, lăsând în urmă un vârtej ca un uragan.

Dacă n-ar fi fost anunțul acela, și eu, și alții care stăteau lângă linie am fi fost pur și simplu „trași” de curentul format de uriașul de oțel.

Isus vine, dar când? Cum putem ști? De-a lungul „drumului” sunt multe „semafoare”, iar vocea „Șefului gării” se aude clar: „Mă voi întoarce” – este mesajul Lui în **Ioan 14:3**. „Da, Eu vin curând” (**Apocalipsa 22:20**).

Nu știm exact când. „Despre ziua aceea și despre ceasul acela nu știe nimeni”, spune Isus în **Matei 24:36**. Dar semnele ne arată că venirea Lui s-a apropiat. În trei dintre cele patru Evanghelii este câte un capitol în care sunt menționate aceste semne – **Matei 24, Marcu 13, Luca 21**.

Catastrofe în lumea naturală; războaie și lupte între popoare, semne în soare, lună și stele, vestirea Evangheliei în toată lumea – toate acestea ne spun că marele eveniment se apropie. Isus nu vrea să fim luați prin surprindere. „Tot așa și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă” (**Matei 24:33**). Și avertizarea sună clar: „Păziți-vă; iată că vi le-am spus toate dinainte” (**Marcu 13:23**).

Iată părerea mea

- Datorită televiziunii prin satelit, care „acoperă” întreaga lume, orice știre importantă este aflată imediat pe tot globul. Și revenirea lui Isus va fi văzută și auzită pe tot pământul, chiar atunci când va avea loc. Instalațiile TV ale cerului vor funcționa mult mai eficient decât cele mai bune aparate care există azi. „Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea” (**Apocalipsa 1:7**). Când Isus S-a înălțat la cer, după înviere, îngerii le-au spus ucenicilor: „Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer” (**Faptele apostolilor 1:11**). Deci din Biblie aflăm că revenirea lui Isus va fi vizibilă, personală și literală.
- Isus ne-a avertizat și despre apariția unora care vor imita venirea Sa. Dacă știm cum va fi revenirea lui Isus, vom putea recunoaște orice contrafacere a lui Satana și nu vom fi amăgiți. Isus va face un lucru pe care nimeni nu-l poate face: îi va învia pe cei morți.
- Mai sunt și alte lucruri care fac imposibil ca revenirea lui Isus să fie imitată perfect? Știi care?

- „Nimic nu este scos în evidență mai mult în Noul Testament decât a doua venire a Domnului Isus Hristos.” – John Nelson Darby, predicator din secolul al XIX-lea
- „Un creștin veritabil are în fața sa o speranță bună; omul lumesc n-are nicio speranță. Creștinul veritabil vede în depărtare o lumină; omul lumesc nu vede altceva decât întuneric. Și în ce anume constă speranța unui creștin veritabil? Doar atât: Isus Hristos vine din nou.” – John Charles Ryle, pastor și autor englez

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- „A doua venire a lui Hristos este binecuvântata speranță a bisericii, marele punct culminant al Evangheliei. Venirea Mântuitorului va fi literală, personală, vizibilă și mondială. Când El va reveni, morții neprihăniți vor fi înviați și, împreună cu cei neprihăniți care vor fi în viață, vor fi glorificați și luați la cer, iar cei nelegiuți vor muri. Împlinirea aproape completă a tuturor lanțurilor profetice, împreună cu condiția actuală din lume, arată că venirea lui Hristos este iminentă. Timpul acestui eveniment nu a fost descoperit, de aceea suntem îndemnați să fim gata în orice vreme.” – AZȘ cred...
- „Revenirea lui Hristos este făgăduită în Biblie în 1 846 de locuri: Vechiul Testament vorbește despre ea în 1 527 de ori, iar Noul Testament, de 319 ori. Este doctrina cea mai specifică a creștinismului și formează nota dominantă a credinței acesteia.” – R. Pache, teolog
- „Noi credem fără îndoială că Hristos vine în curând. Aceasta nu este pentru noi o născocire, ci o realitate. Când vine, El nu vine cu scopul de a ne curăța de păcate, nu va îndepărta defectele din caracterul nostru, nici nu va vindeca infirmitățile temperamentului și înclinațiilor noastre. Când Domnul va veni, cei sfinți vor rămâne sfinți. Cei care și-au păstrat trupul și spiritul în sfințenie, în neprihănire și cinste vor primi atunci atingerea finală a nemuririi.” – Ellen White, autoare inspirată

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Ți s-a întâmplat vreodată ca mama sau tata să-ți spună că ceea ce faci n-are niciun rost, niciun sens? Uneori, se pare că mai facem câte ceva „fără cap”. În mod normal, trecem la acțiune doar când avem un motiv și un plan.
- ▶ Dumnezeu nu face nimic fără rost. Când Isus a venit prima dată, a existat un motiv bine întemeiat pentru venirea Sa. Și revenirea Sa are un scop, chiar mai multe.
- ▶ Mai întâi, Isus revine ca să-i readucă la viață pe credincioșii Săi care au murit. Iată cum descrie Pavel acest moment: „Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer și, întâi, vor învia cei morți în Hristos” (1 Tesaloniceni 4:16).
- ▶ Atunci, credincioșii care vor fi în viață se vor uni cu cei înviați și, sfidând legea gravitației, se vor ridica în aer – fără ajutorul vreunui motor sau al unei elice. Pavel spune în continuare: „Apoi, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh” (1 Tesaloniceni 4:17).
- ▶ Toți cei care sunt ai lui Isus vor merge cu El, să trăiască în locașurile pe care le pregătește acum pentru ei, despre care ne vorbește textul din Ioan 14:1-3. Dacă nu l-ai învățat încă pe dinafară, este momentul să faci acest lucru acum.
- ▶ Iată câteva dintre motivele revenirii lui Isus. Pune numărul textului potrivit pe liniuța dinaintea motivului.

___ să-și îplinească făgăduința;

1. 1 Corinteni 15:25,26 ___ să-i învie pe credincioșii
2. Matei 24:31 ___ care au murit;
3. Filipeni 3:20,21 ___ să nimicească moartea;
4. Matei 16:27 ___ să-și adune poporul;
5. Ioan 14:3 ___ să judece lumea;
6. Matei 25:31-46 ___ să le ofere slavă
7. 1 Tesaloniceni 4:13-18 credincioșilor Săi;
___ să-și răsplătească poporul.

Dumnezeu spune...

- ▶ **Ioan 14:1-3**
„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.”
- ▶ **Matei 24:4,5**
„Luați seama să nu vă înșele cineva. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu și vor zice: «Eu sunt Hristosul!» Și vor înșela pe mulți.”
- ▶ **Apocalipsa 1:7**
„Iată că El vine pe nori. Și orice ochi îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.”
- ▶ **Matei 24:31**
„El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.”
- ▶ **1 Tesaloniceni 4:16-18**
„Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte.”
- ▶ **Matei 24:44**
„De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți.”
- ▶ **Faptele apostolilor 1:11**
„Și au zis: «Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.»”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Isus va reveni să-i trezească la viață pe cei care au murit cu speranța revenirii Lui. El cunoaște inimile, știe cine Îl iubește și va face tot ce e mai bine pentru fiecare. Gândește-te puțin ce minunată priveliște vor oferi cimitirele de pe tot pământul, când, la glasul lui Isus, mormintele se vor deschide, eliberându-și prizonierii! Dumnezeu face totul până la capăt. El va trimite îngerii care să-i însoțească pe cei înviați să-L întâmpine în văzduh pe Cel care îi va chema la viață. Și tot îngerii vor ajuta familiile să se regăsească. Biblia spune: „El va trimite pe îngerii Săi, cu trâmbița răsunătoare, și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerului până la cealaltă” (**Matei 24:31**).
- ▶ Iată de ce vreau să știu unde îi va trimite Isus pe îngerii să-i adune pe cei înviați. Parcă văd un înger cu chip surâzător cum îl conduce pe tatăl meu și alți îngerii alături de mama, de sora mea și de celelalte rude, care acum se odihnesc în țărâna pământului. Sunt sigur că, dacă voi muri înainte de revenirea lui Isus, în ziua aceea, când se va auzi sunetul trâmbiței, un înger mă va lua de mână, mă va conduce la ai mei și vom merge împreună să-L întâmpinăm pe Isus.
- ▶ Nu uita: atâta timp cât există păcat, moartea este inevitabilă. Păcatul ne-a despărțit de Dumnezeu, de Dătătorul vieții. Toți suntem muritori, dar nu suntem supuși morții veșnice – decât dacă alegem aceasta.
- ▶ Fă o listă cu cei pe care vei dori să-i reîntâlnești în ziua învierii!

Cum se întâmplă?

- ▶ Unul dintre subiectele despre care Noul Testament vorbește cel mai mult este a doua venire a lui Isus. Cineva a numărat trei sute optsprezece menționări ale revenirii lui Isus numai în Noul Testament!
- ▶ Dumnezeu a considerat că acesta este un subiect important, dacă Biblia vorbește de atâtea ori despre el. Cu siguranță El vrea ca noi să înțelegem bine ce înseamnă pentru noi.

De fapt, Biblia e ca un fel de ghid sau îndrumar, care ne arată cum să ne pregătim pentru acest mare eveniment. Și Isus vorbește în Matei, capitolele 24 și 25, despre revenirea Sa, dând amănunte despre felul în care ar trebui să ne pregătim și subliniind ideea că trebuie să veghem și să fim gata.

- ▶ Când așteptăm vizita unui prieten apropiat sau a unei rude, facem tot posibilul să fim gata și să ne putem primi oaspetele cum se cuvine. Facem ordine în casă, pregătim ceva mai deosebit pentru masă. Cu cât mai mult ar trebui să ne pregătim ca să fim gata când va reveni Isus! Atunci vom merge cu El acasă, la invitația Lui.
- ▶ Ioan spunea: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem!... Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este” (**1 Ioan 3:1,2**).
- ▶ Tu cum te pregătești să-L întâmpini pe Isus?

- ▶ Întâlnirea cu Isus va fi unul dintre cele mai așteptate momente ale istoriei. Mulți oameni vor dori să Îl vadă pe Mântuitorul lor și să-L mulțumească. Tu te-ai gândit ce Îi vei spune lui Isus în ziua aceea? Care sunt lucrurile pentru care ai vrea să-L mulțumești în primul rând?

START

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

Totul se sfârșește la moarte?

Unul dintre cei mai activi oameni în domeniul sănătății publice a fost dr. Haven Emerson din New York. El a avut o activitate de pionierat, fiind inițiatorul multor proiecte de protejare a sănătății celor care locuiesc în marile orașe. Chiar a fost numit „Părintele Sănătății Publice”.

Dr. Emerson a luptat împotriva folosirii alcoolului, tutunului și drogurilor. Ca redactor la *Listen*, i-am luat câteva interviuri și i-am admirat cunoștințele și priceperea. Când a murit, am fost invitat și eu la înmormântare. A fost o ceremonie impresionantă, la care au participat oameni de frunte din domeniul cercetării medicale și al vieții publice. Ce m-a impresionat cel mai mult la această înmormântare a fost totala lipsă de speranță pentru viitor. Celui dispărut i-au fost aduse elogii pentru tot ce a făcut, pentru milioanele de oameni care trăiesc mai bine datorită activității lui. Dar nimeni nu a vorbit despre viața de dincolo și nu a existat nicio mângâiere pentru familie sau prieteni. Tot ce se spunea era despre trecut. Pentru dr. Emerson, se părea că totul s-a terminat la mormânt.

Desigur, oricine ar vrea să știe ce se întâmplă la moarte. Dar singura sursă de unde putem afla adevărul cu privire la moarte este Dumnezeu, de aceea este important să știm ce spune Biblia despre acest subiect. Dumnezeu l-a făcut pe om și știe ce se întâmplă la moarte și cum se poate rezolva această problemă.

Ce cuvinte sau expresii cunoști, pe care le folosește Biblia, referindu-se la moarte și la cei care au murit?

1 Tesaloniceni 4:14

Apocalipsa 14:13

Filipeni 1:21

Isaia 57:1,2

2 Timotei 4:8

O înmormântare este ceva trist – înseamnă pierderea unei rude sau a unui prieten.

Ce spune Biblia despre moarte? (Citește textele și trece pe spațiile libere cuvintele care lipsesc.)

După moarte, mai poate ști omul ce se întâmplă cu familia lui?

„De ajung fiii lui la _____ el nu _____ nimic; de sunt _____, habar n-are” (Iov 14:21).

„_____ lor trece, se _____ în _____ și în aceeași zi le _____ și _____” (Psalmii 146:4).

Apostolul Petru spune că David era încă în mormânt, după câteva sute de ani de la moarte (Faptele apostolilor 2:29).

Și acum se ridică o întrebare. Dacă după înmormântare cei morți rămân în mormânt, care este starea lor reală? Mai este vreo speranță pentru viitor? Acestea sunt întrebările la care vom căuta răspuns în Biblie.

Iată părerea mea

- Ce poate fi mai bun după o zi de muncă sau de învățat decât un somn odihnitor? Când suntem obosiți, de-abia așteptăm să ne odihnim.
- Isus privea moartea ca pe un somn aducător de odihnă și a folosit această comparație de mai multe ori. Când a murit fiica lui Iair, Isus a spus: „Fetița nu a murit, ci doarme” (**Marcu 5:39**); la fel și la moartea lui Lazăr: „Lazăr, prietenul nostru, doarme” (**Ioan 11:11**).
- Biblia vorbește despre o înviere specială, care a avut loc la învierea lui Isus. Când Isus a murit pe cruce, „pământul s-a cutremurat..., mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților care muriseră au înviat. Ei au ieșit din morminte după învierea Lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora” (**Matei 27:51-53**).
- Și Daniel vorbește despre înviere, când „mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula” (**Daniel 12:2**).
- Ce gând minunat și mângâietor: În ziua învierii, cei credincioși vor fi treziți la viață de glasul plăcut al lui Isus, de data aceasta la o viață care nu se va sfârși niciodată!
- Știind toate acestea, nu-i așa că moartea nu mai pare atât de neagră?

- „Plata păcatului este moartea. Dar Dumnezeu, singurul care are nemurirea, va da viață veșnică celor răscumparați. Până în ziua aceea, moartea este o stare de inconștiență pentru toți oamenii. Când Se va arăta Domnul Hristos, Viața noastră, neprihăniții înviați și neprihăniții în viață vor fi glorificați și luați să întâmpine pe Domnul lor. A Doua Înviere, învierea celor nelegiuți, va avea loc după o mie de ani.” – AZȘ cred...

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- „Moartea nu este în ordinea firească a lucrurilor, ea nu a fost în planul lui Dumnezeu, ci este urmarea păcatului. «Plata păcatului este moartea», spune Pavel, «dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru» (**Romani 6:23**). Iacov este și el de acord cu aceasta când spune: «Păcatul, odată făptuit, aduce moartea» (**Iacov 1:15**). Dumnezeu Se bucură să ne dea viața – atât viața aceasta, de care ne bucurăm acum, cât și viața veșnică, de care ne vom bucura împreună cu El. «Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața» (**1 Ioan 5:11,12**).” – Millard Erickson, teolog
- „În final, morții vor învia, indiferent de conținutul moral al vieții lor. Nu va fi o înviere «spirituală» sau în descendenți, ci una reală și corporală. Vor avea loc două învieri generale: prima va fi învierea celor neprihăniți, cu ocazia venirii lui Hristos, iar a doua la sfârșitul mileniului, când vor învia toți cei care au refuzat harul salvator și își vor lua osânda.” – Ellen White, autoare inspirată
- „Înainte de revenirea lui Hristos, în cadrul evenimentelor de după încheierea harului, vor învia cei care L-au răstignit pe Isus, iar dintre credincioși, cei adormiți în credința celor trei solii îngerești.” – V. Moldovan, autor creștin

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ La creație, Dumnezeu l-a făcut pe om „din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață și omul s-a făcut astfel un suflet viu” (**Geneza 2:7**). Așa a fost creat omul. Luând din pământul pe care îl crease deja, Dumnezeu a modelat un trup, apoi a „suflat” peste forma aceea neînsuflețită cu răsuflarea Sa, dându-i „suflare de viață”, și astfel trupul a căpătat viață. Toate organele și sistemele au intrat în funcțiune și au început să lucreze normal. „Suflarea de viață” a fost principiul vieții. Deci, „formula” de la creație a fost:
trup + suflare de viață (sau duh) = un suflet viu.
- ▶ La moarte, se întâmplă exact invers:
un suflet viu – suflarea de viață = un trup neînsuflețit.
- ▶ Suflarea de viață, sau spiritul, duhul, se întoarce la Dumnezeu, care l-a dat, iar trupul se întoarce în țărână (**Eclesiastul 12:7**). Atât animalele, cât și omul se supun aceluiași proces. „Căci soarta omului și a dobitocului este aceeași... cum moare unul, așa moare și celălalt... Toate merg la un loc; toate au fost făcute din țărână și toate se întorc în țărână” (**Eclesiastul 3:19,20**).
- ▶ Un om este un tot unitar. Dacă se oprește respirația, se opresc funcțiile tuturor celorlalte organe. După moarte, totul stă. Dar moartea nu este sfârșitul. Când Dumnezeu va reîncepe procesul creației, se va întâmpla ceva minunat și vom vedea ce spune Biblia despre aceasta.
- ▶ Sunt mulți oameni care cred că, după moarte, spiritele celor morți supraviețuiesc într-o formă care implică o anumită conștiință. Ba, unii cred că aceste spirite își primesc deja pedeapsa ori răsplata, mergând în Iad sau în Rai. Dacă citim Biblia cu atenție și o interpretăm logic, vedem că, din moment de va avea loc o judecată la a Doua Venire a lui Isus, nu ar avea niciun sens ca, imediat după moarte, spiritele să primească pedeapsa ori răsplata în contul unei judecăți care nu a avut loc încă. Plus că, mai multe texte biblice arată că, în moarte, ființa umană nu mai este conștientă.

Dumnezeu spune...

- ▶ **1 Samuel 2:6**
„Domnul omoară și învie, El pogoară în locuința morților și El scoate de acolo.”
- ▶ **1 Tesaloniceni 4:16,17**
„Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.”
- ▶ **Deuteronomul 31:16**
„Tu vei adormi împreună cu părinții tăi.”
- ▶ **Ezechiel 18:20**
„Sufletul care păcătuiește, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său, și tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său! Neprihănirea celui neprihănit va fi peste el, și răutatea celui rău va fi peste el.”
- ▶ **Matei 22:31,32**
„Cât privește învierea morților, oare n-ați citit ce vi s-a spus de Dumnezeu, când zice: «Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov?» Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii.”
- ▶ **Ioan 5:28,29**
„Vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui, și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecată.”
- ▶ **Apocalipsa 20:13,14**
„Marea a dat înapoi pe morții care erau în ea; Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe morții care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui. Și Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua.”
- ▶ Citește și: **Apocalipsa 21:3,4**.

Ce legătură are cu mine?

- De obicei, ne culcăm seara, și dimineața ne sculăm. Pentru că moartea este ca un somn, atunci când cineva moare, este ca și cum s-ar culca și ar dormi o vreme, dar în dimineața învierii se trezește. Isus a spus: „Nu vă mirați de lucrul acesta, pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele” (**Ioan 5:28,29**).
- Vor fi două învieri: una pe care Isus o numește „pentru viață”, învierea celor care „au făcut binele”, și una „pentru moarte”, a celor care „au făcut răul” (**vers. 29**).
- Prima înviere are loc la revenirea lui Isus. El îi va chema la viață pe credincioșii care sunt în morminte și îi va transforma pe credincioșii aflați în viață. La aceasta se referă Pavel în **1 Tesaloniceni 4:16,17**: „Întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul”.
- Dar va fi și o a doua înviere, după o mie de ani de la prima, când cei ce au disprețuit darul vieții veșnice oferit de Isus vor învia ca să vadă ce au pierdut. Ei vor fi nimiciți de focul care va curăți pământul.
- „Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor, a doua moarte n-are nicio putere” (**Apocalipsa 20:6**).
- Fă o listă cu cei pe care vei dori să-i reîntâlnești în ziua învierii!
- Lucrurile acestea nu sunt teorii teologice pe care le putem ignora. Ele sunt adevărul lui Dumnezeu prezentat în Biblie. Chiar și tu ești vizat. Depinde de tine din ce categorie a învierii vei face parte. Iar opțiunile disponibile sunt doar două! Prima înviere, cu ocazia revenirii lui Isus, pentru viață (cei care L-au ales pe Isus). A doua înviere, pentru judecată și moarte eternă (cei care L-au respins pe Isus).

Cum se întâmplă?

- „Nemuritor” este un cuvânt folosit adesea cu privire la ceva durabil în timp. De exemplu, o piesă muzicală care a încântat mai multe generații, o lucrare de artă care a durat mai mult decât altele. Cu toate acestea, în ce ne privește, nouă ne place ca lucrurile să se schimbe, să fie înlocuite, să avem mereu ceva nou.
 - Dumnezeu a avut în vedere exact acest lucru pentru noi. Acum suntem muritori, supuși putrezirii, bolii, morții. Păcatul și-a înșfăcat victimele chiar de când Adam și Eva au părăsit Edenul. Fiecare generație își plătește cumplitul tribut față de păcat.
 - Dar Dumnezeu are o rezolvare pentru toți cei care acceptă remediile oferite de El. Domnul vrea să ne transforme în ființe noi, care să nu mai fie supuse morții, niște ființe nemuritoare.
- De aceea revine Isus. Pavel spune: „Toți vom fi schimbați. Într-o clipă, într-o clipeală de ochi, la cea din urmă trâmbiță” (**1 Corinteni 15:50-57**).
- Atunci, Dumnezeu va face din fiecare dintre noi o făptură nouă. Ne va dăruia corpuri noi, desăvârșite, care nu se mai pot îmbolnăvi – nu mai pot face febră, infecții, alergii. „Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire” (**vers. 53**). Atunci, nu ne vom mai teme de durere, de moarte și înmormântări.
 - Notează pe rândurile de mai jos care sunt lucrurile pe care ai vrea să le faci de-a lungul veșniciei. Ce ți-ai dori să atingi în condițiile în care timpul de care vei dispune va fi nelimitat?

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Mileniul

O listă cu cele mai importante evenimente din istoria acestei lumi, ar trebui să le conțină pe acelea care au avut cel mai mare impact asupra lumii întregi. Cea mai credibilă sursă de informație fiind Biblia, le vom lua în considerare pe cele trecute în ea: 1. Creația – începutul existenței acestei lumi; 2. Potopul din zilele lui Noe; 3. Darea Legii; 4. Moartea lui Isus pe cruce; 5. Începerea judecății de cercetare din cer, în 1844.

Toate aceste evenimente au avut deja loc, dar altele urmează să aibă loc. Unul dintre ele este mileniul despre care vorbește Apocalipsa. Oricine știe ce înseamnă mileniu – o perioadă de timp de o mie de ani. Dar când va începe mileniul acesta despre care vorbește cartea Apocalipsa?

Ultima dată precizată de profeții este anul 1844, dar mileniul va începe la revenirea lui Isus, iar despre acest eveniment Isus a afirmat că nici îngerii nu știu „ziua și ceasul”, ci numai Tatăl. Chiar dacă nu știm data exactă, de un lucru putem fi siguri: mai este foarte puțin până atunci.

Ce se va întâmpla în timpul mileniului?

Să vedem mai întâi ce se va întâmpla cu cei necredincioși. Din cauza păcatului, pentru ei ar fi un chin să stea în prezența lui Isus. Pavel spune că, la venirea Domnului Isus, „cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos” vor fi nimiciți de arătarea slavei Sale (2 **Tesaloniceni 1:8,9**). Cei care au respins iubirea lui Dumnezeu și harul Său vor muri. La revenirea lui Isus nu vor învia decât cei credincioși, care vor fi luați la cer.

Apocalipsa 20:1,3 ne spune că Satana va fi legat și aruncat în „Adânc” pentru o mie de ani. „Adâncul” despre care se vorbește aici este de fapt pământul pustiit, care va fi pentru Satana ca o închisoare, pentru că nu va mai exista niciun om pe care să-l ispitească. **Ieremia 4:23-27** redă o viziune a pământului pustiit.

Despre cei mântuiți, **Apocalipsa 20:4** spune că „ei au împărățit cu Hristos o mie de ani” și că „li s-a dat judecata”. În timpul mileniului, ei vor putea să cerceteze cazurile celor care nu vor fi în cer. Dumnezeu dorește ca aleșii Săi să nu aibă nicio îndoială cu privire la dreptatea Sa. Pentru ei sunt deschise din nou „cărțile de amintire”. Pavel spune: „Nu știți că sfinții vor judeca lumea?” (1 **Corinteni 6:2**). Mai mult, ei îi vor judeca și pe Satana și pe îngerii lui (**vers. 3**).

Eu, unul, de-abia aștept mileniul, ca pe un început, o pregustare a veșniciei. Vreau să-i cunosc personal pe Iosif, pe Moise, pe Estera, pe Solomon și să-i întreb despre timpul tinereții lor. Vreau să-i cunosc pe frații mei din Africa, Europa, Asia, Australia – din toată lumea. Vreau să văd cum e cerul și să află ce vom face toată veșnicia. Sunt sigur că nu voi avea vreme să mă plictisesc în cei o mie de ani!

Iată părerea mea

- Isus va veni și a treia oară pe pământ, însoțit de îngeri și de poporul Său. Atunci, va coborî pe pământ și Noul Ierusalim (**Apocalipsa 21:10**). Atunci, Isus va atinge pământul exact în locul de unde S-a înălțat la cer, după înviere – pe Muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului” (**Zaharia 14:4**).
- Dar, când Isus va coborî din cer, nelegiuirile care au murit la a doua Sa venire și cei care erau morți atunci vor învia. Atunci, Satana va fi dezlegat pentru „puțină vreme”, adică va putea din nou, pentru scurt timp, să-i amăgească pe oameni (**Apocalipsa 20:3,8**).
- În mulțimea aceea vor fi mari conducători de armate, împărați și dictatori care au trăit de-a lungul vremii și Satana îi va strânge pe toți „pentru război” (**vers. 8**). Cu oameni ca Alexandru cel Mare, Napoleon, Hitler, ajutați de cei care în generațiile următoare au dezvoltat armele atomice și chimice, izbânda pare sigură. Văzând Noul Ierusalim și pe cei mântuiți în cetatea sfântă, nelegiuirile vor porni să ia cu asalt cetatea (**vers. 9**).
- Și acum, pune-ți imaginația la lucru! Ce vor face sfinții din cetate, văzând planul de luptă al lui Satana și al armatelor sale? Crezi că se vor simți slabi și le va fi frică? Cum crezi că te-ai simți tu dacă ai fi în cetate? Dar afară?

- „Pe Noul Pământ, Dumnezeu va pregăti un cămin pentru cei răscumpărați și un mediu desăvârșit pentru viața veșnică, dragoste, bucurie și pentru a învăța în prezența Lui, pentru că aici, Dumnezeu Însuși va locui cu poporul Său, iar suferința și moartea nu vor mai fi. Marea luptă va lua sfârșit, iar păcatul nu va mai exista.” – V. Moldovan, autor creștin

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- „*Mileniul este domnia de o mie de ani a Domnului Hristos împreună cu sfinții Săi în ceruri, între prima și a doua înviere. În timpul acesta, morții cei nelegiuți vor fi judecați. Pământul va fi complet pustiu, fără oameni, dar ocupat de Satana și îngerii lui.*

La sfârșitul mileniului, Domnul Hristos cu sfinții Săi și cu cetatea sfântă vor coborî din ceruri pe pământ. Atunci morții nelegiuți vor fi înviați și, împreună cu Satana și îngerii lui, vor înconjura cetatea, dar un foc de la Dumnezeu îi va mistui și va curăți pământul. Astfel, Universul va fi eliberat pentru totdeauna de păcat și de păcătoși.” – AZȘ cred...

- „*«Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră» (Apocalipsa 21:1). Focul care îi nimicește pe cei răi, purifică pământul. Toate urmele blestemului sunt șterse. Nu va exista un iad arzând veșnic în care consecințele grozave ale păcatului să rămână mereu înaintea ochilor celor răscumpărați.*

Un singur lucru rămâne ca amintire: Mântuitorul nostru va purta pururea semnele răstignirii Sale. Singurele urme ale lucrării nemiloase a păcatului vor fi pe fruntea Lui, pe mâinile și picioarele Sale rănite.

Limba omenească nu este în stare să descrie răsplata dreptilor. Aceasta va fi cunoscută numai de cei care o vor primi. Nicio minte mărginită nu poate cuprinde slava paradisului lui Dumnezeu.” – Ellen White, autoare inspirată

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ În marile războaie, se dau lupte izolate sau se duc mari campanii militare, însă există o „bătălie finală” – cea care decide sfârșitul războiului. Când Satana își strânge oștirile să atace Noul Ierusalim, începe „bătălia finală”: „Și ei [cei nelegiuïți] s-au suit... și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită. Dar din cer s-a pogorât un foc care i-a mistuit” (**Apocalipsa 20:9**). Cât de puternic și de întins trebuie să fie acest foc, dacă Ioan l-a văzut ca pe un „iaz de foc”! Păcatul va fi complet distrus, nu va mai rămâne nimic – „nici rădăcină, nici ramură” (**Maleahi 4:1**).
- ▶ De câte ori nu ni se întâmplă să ne dorim să putem să o luăm de la capăt! Poate cu o prietenie care s-a terminat, deși n-am fi vrut, poate cu un examen pe care l-am ratat.
- ▶ Dumnezeu vrea să ne ofere ocazia unui nou început. „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea” (**2 Petru 3:13**).
- ▶ La a doua venire a lui Isus, vom fi transformați. Pavel spune: „noi vom fi schimbați. Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire” – **1 Corinteni 15:52 u.p., 53**.
- ▶ Focul care distruge păcatul și răul, la sfârșitul mileniului, pregătește calea pentru aducerea la existență a unui pământ nou, pe care Dumnezeu îl va crea. Din cetatea minunată, în care se află în deplină siguranță, cei mântuiți vor vedea cum pământul este transformat într-un paradis minunat, asemenea Edenului pe care l-a făcut Dumnezeu la început (**Apocalipsa 21:5**). Ce fericțiți vor fi Adam și Eva, văzând acest nou început al lumii pe care ei au pierdut-o prin păcat!
- ▶ Spune în câteva cuvinte cum îți imaginezi Noul Pământ.

Dumnezeu spune...

- ▶ **Ieremia 4:23-27**
„Mă uit la pământ și iată că este pustiu și gol; mă uit la ceruri și lumina lor a pierit! Mă uit la munți și iată că sunt zguduiți; și toate dealurile se clatină! Mă uit și iată că nu este niciun om; și toate păsările cerurilor au fugit! Mă uit și iată, Carmelul este un pustiu; și toate cetățile sale sunt nimicite înaintea Domnului și înaintea mâniei Lui aprinse! Căci așa vorbește Domnul: «Toată țara va fi pustiită; dar nu o voi nimici de tot.»”
- ▶ **Filipeni 3:21**
„El va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-și supune toate lucrurile.”
- ▶ **Apocalipsa 20:7-9**
„Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat; și va ieși din temnița lui, ca să înșele Neamurile care sunt în cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării. Și ei s-au suit pe fața pământului și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită. Dar din cer s-a pogorât un foc care i-a mistuit.”
- ▶ **Apocalipsa 20:5,6**
„Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere. Fericțiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nicio putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El o mie de ani.”
- ▶ **Apocalipsa 21:1**
„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.”
- ▶ Citește și: **Psalmii 19:7-10; Daniel 3:16-18; 2 Timotei 1:12; Proverbe 14:12; Matei 7:13, 14; Ioan 14:6; 18:33-39; Romani 1:18-20; Filipeni 2:14-16; Apocalipsa 22:1-5.**

Ce legătură are cu mine?

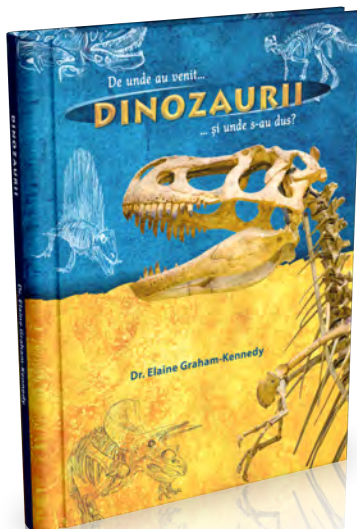
- Capitala Noului Pământ, cetatea sfântă, pe care Ioan a văzut-o coborându-se din cer, este încununarea lucrării lui Dumnezeu de restaurare a pământului.
- În zilele noastre, un oraș mare înseamnă clădiri înghesuite – unele foarte înalte, mult zgomot, poluare, gunoaie, sărăcie, stricăciune. Dar orașul sfânt este cu totul altceva. Citește **Apocalipsa 21:10-27** și încearcă să-ți imaginezi amestecul de culori reflectate în strălucirea zidurilor și străzilor și designul locuințelor pregătite de Isus pentru om.
- Poate că îți spui: „Oricât de frumos ar fi, eu prefer viața la țară, în mijlocul naturii”. Să nu-ți faci griji. În jurul Noului Ierusalim se întinde, în toată splendoarea sa, Noul Pământ, ca o grădină uriașă sau un parc neînchipuit de frumos – dat în stăpânire celor mântuiți, care își pot construi acolo case (**Isaia 65:21,22**), care pot sădi și cultiva tot ce și-au dorit vreodată și chiar mai mult, pentru că (citește **1 Corinteni 2:9**) „Lucruri pe care _____ nu le-a _____, _____ nu le-a _____, și la _____ omului nu s-au _____, așa sunt _____ pe care le-a _____ Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc”.
- Poate că cel mai greu de închipuit dintre toate aceste lucruri minunate este pomul vieții. Dar oricât de incredibile ți-ar părea, nu uita că Dumnezeu a spus că „aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate” (**Apocalipsa 21:5**).
- Noul Pământ va fi un loc cum nici măcar imaginația nu ne poate ajuta să ne închipuim. Ca oameni păcătoși, trăind într-o lume a păcatului, ne putem face cu greu o imagine despre desăvârșire. În mod sigur, dacă ai putea să arunci o privire pe gaura cheii și să vezi lumea înnoită de Creator, ai fi uimit de frumusețea ei și ți-ai dori să faci parte din ea.

Cum se întâmplă?

- După o călătorie sau o excursie lungă și obositoare, nimic nu e mai plăcut decât să fii din nou acasă.
- Dorul de casă este ceva instinctiv. Îl au și alte viețuitoare, mai ales cele migratoare – păsări și pești, dar nu numai ele.
- Dumnezeu a pus în noi nevoia de a avea o casă, un cămin. În lumea aceasta zbuciumată, căminul ar trebui să fie un loc de odihnă, înțelegere, iubire. Dumnezeu a întemeiat căminul ca un sălaș al fericirii, dar Satana s-a luptat mereu, pe toate căile, să strice acest plan al lui Dumnezeu, punând între oameni neînțelegeri, ură, depărtare, moarte.
- Pe Noul Pământ, nu va mai fi așa. Cei mântuiți vor avea familii și cămine fericite. Dumnezeu Însuși va locui cu noi, va face parte din familia noastră.
- Face Dumnezeu parte din familia ta de acum, astfel încât să puteți forma o familie, împreună cu El, și pe Noul Pământ? Ce pot face eu ca să fiu sigur că așa stau lucrurile?
- Completează spațiile punctate de mai jos!

În Împărăția lui Dumnezeu aș vrea să:

- vizitez
- cunosc pe
- învăț să cânt la
- stau de vorbă cu
- Îl întreb pe Isus
- află de ce
- îmi amintesc de
- am ca animal de companie un
-
-
-

Dinozaurii. De unde au venit și unde s-au dus?

Bazându-se pe experiența de-o viață în studierea fosilelor și a urmelor de dinozauri, Dr. Elaine Graham-Kennedy îi conduce pe cititori într-o incursiune în lumea demult apusă a dinozaurilor, ajutându-i să descopere cum pot fi armonizate descoperirile arheologice cu perspectiva creaționistă asupra vieții pe pământ.

Învăță cum să înveți! Idei pentru îmbunătățirea activității de învățare

Câți dintre elevi au învățat, înainte de orice altceva, cum să învețe? Geanina Constantin vine în întâmpinarea unei nevoi reale a copiilor, aceea de a descoperi metoda de învățare care îi poate ajuta să facă performanță.

Igiena orală pe înțelesul copiilor. Curiozități și întâmplări din lumea fascinantă a dinților

Adelaida și Florin Bică îi introduc pe cititori în universul „cavității bucale”, explicându-le în limbaj accesibil cum să își îngrijească dinții, ce greșeli trebuie evitate în executarea igienei orale și cum au fost tratate durerile de dinți de-a lungul mileniilor.

Lecții financiare pentru copii. Economisești viitor dacă înveți din timp despre bani

Florin Bică familiarizează copiii cu „lumea” banilor: relația dintre muncă și bani; importanța economisirii; cum să cheltuim banii ca să ne ajungă; valoarea dărniceiei; alcătuirea și respectarea unui buget etc. Cartea include sugestii pentru activități practice pe care copiii le pot face pentru a înțelege mai bine informațiile citite.

